

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

HEBRAJAMS I DALIS

Kaip ji galėtų tai padaryti be Dievo? Tai būtų tikra, ar ne? Be Viešpaties nebūtų galima to padaryti.

Aš nesiruošiu pamokslauti iš jų visų. Bet pamaniau, kad galėčiau paimti kažką tokio sunkesnio, žinote, taigi geriau jau man pasiruošti. Bet, o, tai buvo labai, labai lengva. Taigi, galbūt tuomet nėra tiek daug klausimų žmonių tarpe, tai tiesiog labai paprasti ir lengvi klausimai. Na, aš džiaugiuosi, kad galiau pabandyti atsakyti į juos, kaip tik galima geriau, su Viešpaties pagalba.

² Ir jei sesė Arganbright yra ši vakarą . . . sesė Rūta. Ar jūs čia sese Rūta? Štai čia. Aš turiu . . . O, taip, aš turiu adresą čia, ir . . . Ne, aš neturiu. Na, aš galiu jį ištraukti čia. Aš turėjau jį užrašų knygelėje, aš palikau ją namuose. Taigi, jei policija pagaus mane važiuojantį namo, broli Fleeman, jūs ateisite man į pagalbą. Pasakykite Biliui, kad . . . palikau užrašų knygelę namuose, ši vakarą aš važiuoisiu be teisių. Aš maniau, kad turiu jį kišenėje; aš tiesiog persirengiau. Aš užbėgau šią popietę, paskubomis pjoviau žolę, greitai turėjau mesti darbą ir skubėdamas įėjau, persirengiau ir atlėkiau čia. Ir aš—aš atsinešiau žodyną, bet jūs galėsite pasiimti jį iškart po to.

³ Nesijauskite blogai dėl *to* laiško. Jeigu aš niekada nebūčiau gavęs nė vieno blogesnio, tai būtų puikus laiškas. Tai buvo geras. Tai buvo labai, labai puikus. Aš sakiau jums, kad neskaitysiu jo, bet aš suklydau tame, žinote, ir tiesiog nebegalėjau ilgiau išlaikyti. Aš tiesiog stebėjausi, ką jūs pasakėte. Ir tai buvo labai, labai puiku, parašyta kaip ir turėtų rašyti tikras mokytojas. Tai buvo gerai, ir aš vertinu tai. Ir tai—tai suteikia jums . . .

⁴ Matote, man patinka laišakai tų, kurie šiek tiek skiriasi nuo jūsų. Suprantate, jeigu jūs visą laiką einate kartu, ir nėra tų, kurie nesutinka su jumis, tapsite sustabarėjęs. Jūs turite turėti nedidelių skirtumų, kad jūs galėtumėte suprasti ir išigilinti. Ir—ir jūs tiesiog pateksite į vieną rutiną, jeigu jūs nežiūrėsite; tuomet jūs—tuomet jūs pateksite į bėdą, kai tai darysite. Jūs turite tiesiog judėti pirmyn ir susirasti ką nors, kas yra kitoks nei jūs ir kartas nuo karto pašiauštų jūsų plunksnas.

⁵ Afrikoje aš radau du nedidelius liūtus, tie mažyliai buvo maždaug štai *tokie*. Mažas dėmėtas liūtukas; mažas liūtukas, maža liūtukė. Ir taigi, jie atrodė kaip kačiukai, jie buvo tokie mažučiai, štai tokie, maži . . . mieliausi padarėliai, jie tiesiog žaidė. Ir aš ketinau parsivežti juos atgal į Ameriką, aš turėjau

juos paukščių narvelyje. Aš ruošiausi parsivežti juos, bet aš negalėjau rasti jokio—nieko, kuo galėčiau juos paskiepyti, jokio toksino. Ir jie neleido man įvežti juos į Jungtines Valstijas, pirma jų nepaskiepijus, ir aš negalėjau jo rasti visoje Afrikoje. Bet jeigu jūs norite sužinoti, ar jis buvo liūtas, ar ne, tiesiog suduokite jam šiek tiek plaštaka. Jis pasiruoš kovai ir leis jums žinoti, kad jis yra liūtas, taigi—taigi tarsi leisdamas jums žinoti, kur jis stovi.

⁶ Štai taip kartas nuo karto reiktų mums daryti, žinote, tarsi pašiaušti plunksnas atgal, kad sužinotumėte. Bet taigi, mes nesupykstame kaip liūtas; mums tiesiog—mums tiesiog patinka tai, kai. . . žmonės užduoda klausimus. Ir tokie klausimai, kaip sesers Rūtos, man yra labai, labai geri. Tai yra. . . Man—man tai patinka, suprantate. Man tiesiog nepatinka tokie, kurie tikrai yra gana pagiežingi. Bet tie. . . jie buvo puikūs.

⁷ Taigi, mes turime keletą gerų, jaudinančių, tiesiog šeimyniniai klausimai. Ką tik vienas pamokslininkas ten, galiniame kambaryje, manęs paklausė, pasakė: „Du pranašai iš Apreiškimo 11, ar jie ateis prieš Paėmimą? Ar tiesiog prieš pat Izraelio paėmimą? Ir kas. . .“ Taigi, štai tokios rūšies klausimai, kurie—kurie—kurie susaisto jus. Bet šie paprasti klausimai, kaip šis, yra gerai.

Bet dabar, prieš pradėdami, mes palenkime savo galvas maldai.

⁸ Tėve, yra pažymėta, kad kai Tau buvo dvylika metų, Tave rado Šventykloje su Rašto žinovais ir išminčiais, diskutuojanti su jais apie Raštus. Ir jie buvo—jie buvo nustebę. . . pagyvenę vyrai, gerai išmanantys Raštus, ir taigi, matydami Berniuką, kuriam apie dvylika metų, galintį tiesiog—tiesiog sugluminti juos, išaiškinant Raštus. Tu buvai užsiėmęs Savo Tėvo reikalais. Tu pasakei Savo motinai: „Argi nežinai, kad Aš turiu būti Savo Tėvo reikaluose?“, išaiškinti Raštus dvasine prasme.

⁹ Ir dabar mes meldžiame, Viešpatie, kad—kad Tu žinodamas, kokie mes esame silpni ir neatsparūs, ir kaip mes linkę klysti, kad Tu tiesiog ateitum pas mus šį vakarą Šventosios Dvasios pavidalu ir išaiškintum mums Raštus. Aš laikiu ir priklausau nuo Tavęs. Ir jeigu aš kada nors, bet kuriuo metu, bandyčiau įterpti savo mintis, išaiškinimą ar kokį nors savanaudišką dalyką, bandydamas padaryti, kad tai skambėtų tarsi aš išaiškinau tai teisingai, užčiaupk mano burną, Viešpatie, kaip Tu. . . Tu tai padarei liūtams, kai jie kėsinosi į Danielių. Tu vis dar esi tas pats Dievas.

¹⁰ Ir tebūna tai visiškai. . . Kadangi mes esame priklausomi nuo Šventosios Dvasios, te Jis tiesiog apreiškia mums šiuos dalykus. Ir tada, kai Jis išsakys juos, padaryk juos tokius aiškius, kad tas, kuris uždavė klausimą, sugebėtų Tai priimti. Ir jeigu Jis atsakys priešingai tam, kuo aš visada tikėjau, tuomet tegul ir mano širdis džiaugiasi, Viešpatie, žinant, kad aš suradau kažką

nauju ir kažkokį gerą Viešpaties kelią. Nes Tu pasakei: „Ištirkite Raštus, nes jūs manote Juose turį Amžinąjį Gyvenimą, o Jie yra Tie, kurie liudija apie Mane“.

11 Taigi, po šio Rašto mokymo, tikrai iškils daug minčių ir taip toliau. Ir aš meldžiu, Dieve, taigi, kai visi šie užduoti klausimai, atrodo, kad yra tokie sklandūs ir mieli, te Šventoji Dvasia mielai ir sklandžiai į juos atsako. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu, Dievo šlovei ir Jo Bažnyčios statydinimui. Amen.

12 Daugelį kartų, bet kokie savanaudiški motyvai, tiesiog sugadina visą skonį. Ir taigi, klausimai buvo užduoti pagal šį Raštą.

13 Taigi, jei aš šįvakar šiek tiek švilptelėsiu – aš išėmiau dantį. Ir aš įdedu jį, ir negaliu pamokslauti, aš sulėtinu, kai pamokslauju; aš jį ištraukiu ir beveik švilpiu.

14 Ponia Bili Graham papasakojo istoriją apie jį, kad ji niekada nematė jo taip siaubingai susijaudinusio, kaip tada, kai neteko priekinio danties. Jis jo neteko, ir jis turėjo prvesti televizijos laidą, ir – ir jis negalėjo. . . Jis buvo ant lėkštutės su dar keliais galiniais dantimis. Ir kai jis pradėjo kalbėti, jis pro dantis švilpė „fju, fju“. Ir ji pasakojo, kad jis buvo atsiklaupęs ant kelių, meldėsi ir prakaitavo, dešimt minučių prieš televizijos laidą, ir galiausiai jie rado jį ten, kur jis buvo iškritęs iš jo kelių tiesiai į batą, į patį jo priekį. Vienas iš pasiuntinių surado jį, tą dirbtinį dantį. Ir ponias Graham papasakojo apie jį, čia. Ir taigi, aš turiu jį nedideliame popieriaus gabalėlyje, manau, kad aš turiu jį tiesiai čia savo Biblijoje.

15 Ir taigi, tai savotiškai. . . kai mes tampame šiek tiek pasenę ir nukaršę, žinote, ir tenka juos prarasti, dėl to yra blogai. Ir taigi aš. . . kol aš ten buvau su broliu Roberson ir kitais, viena rytą aš valiau jį ir nedidelis gabalėlis nulūžo nuo jo, ir man teko nunešti jį pas gydytoją, kad sutvarkytų. Taigi Viešpats pridėjo Savo palaiminimų.

16 Dabar mes ruošiamės, taigi, aš pasistengsiu paimti kiekvieną iš jų, jeigu galėsiu. Ir, broli Tony, iš Dievo malonės, aš turiu jūsų sapno išaiškinimą, ir jis buvo nuostabus. Aš taip dziaugiuosi tai matydamas. Ir tai geras išaiškinimas, kurio, aš manau, neturėčiau pateikti čia, taigi, aš noruosiu jį jums asmeniškai, jeigu jūs – jeigu jūs ne. . . jeigu jūs norite tokiu būdu. Aną vakarą jis manęs paklausė, jis susapnavo sapną ir aš tiesiog negalėjau jam pasakyti, kas tai buvo, kol nesikreipiau Viešpatį ir nepasimeldžiau. Tuomet Viešpats man apreiškė jį ir pasakė man, koks buvo jo išaiškinimas. Jis yra nuostabus, ir gera žinia jums, broli Tony.

17 Dabar, pirmasis klausimas. Taigi, aš nežinau, nuo ko pradėti, nes visi jie geri. Bet dabar, mes pasistengsime ilgai neužtrukti ir galbūt galėsime užbaigti juos sekmadienį, jei nespėsime į juos atsakyti.

- 51. Paaiškinkite, ką reiškia „amžina bausmė“, Mato 25:46. „Bet...“ Štai koks klausimas.**
- 52. Tuomet, antras klausimas: „O karalystės vaikai bus išmesti laukan į tamsybes“, ar tai maždaug tas pats, kas išmesti juos iš Dievo proto?**

¹⁸ Na, taigi, paimkime jūsų pirmą klausimą, kuris randasi Švento Mato dvidešimt-. . .25-ame skyriuje. Dabar mes. . . Taigi, aš niekada nenagrinėjau jų, tik peržvelgiau juos ten, ir tiesiog stengiausi peržvelgti juos, kaip galėdamas geriau, kiek—kiek man tai žinoma. Ir mano. . . Jūs atsiverskite kartu su manimi savo Biblijas, kai mes nagrinėjame Ją. Taigi, aš taip pat norėjau paimti tai iš graikų kalbos žodyno, kad jūs gautumėte jo originalą. Ir man—man tai patinka. Taigi, tuomet mes turėsime Jį abiejuose—abiejuose, Graikų kalboje ir kitoje. Ir dabar tai bus—bus siek tiek lėtas mokymas, kadangi aš turėsiu ieškoti ir paimti Raštus tiesiog ten, kur aš galėsiu juos surasti ir sudėlioti juos į savo vietas. Gerai.

¹⁹ Dabar, ar kas nors norėtų Biblijos, kad galėtų studijuoti iš jos? Jeigu pageidaujate, pakelkite savo ranką. Ir mes. . . Aš manau, kad mes turime tris ar keturias čia gale. Jei norite studijuoti iš Rašto, gerai. Broli Koks, ar galėtumėte ateiti čia ir atnešti man tas Biblijas? Ir tai—tai yra gerai jums, jei jūs galite. . . (ten yra viena, ir jūs tiesiog—jūs tiesiog perduokite jas, jeigu norite, kiek yra). Ir jeigu kas nors norės, tiesiog pakelkite savo ranką, ir vaikas atneš tiesiai jums, suprantate. Ir mes norime nagrinėti tai kartu, ir tiesiog. . .

²⁰ Dabar, šiame skaityme ir paskutiniuose skyriuose. . . pirmi septyni Laiško Hebrajams skyriai. Po mokymo, žinoma, vaikas, kuris tai užrašė, tas temas, brolis Mercier ir brolis Goad, jie turi jas ir dabar ruošiasi išleisti knygos pavidalu. Ir jie tai turi. Taigi. . . ir mes netgi ir pusės neišnagrinėjome, mes tik padarėme pradžia. Ir aš manau, jie pavadino juos. . . ir paėmė tai, kas vertingiausia iš. . . ir tiesiog apdorojo tai kas vertingiausia, tiesiog keletą vertingiausių, iš Hebrajų mokymo. Brolis Mercier juos gana greitai išspausdins, visiems, kurie tik panorės.

²¹ Taigi, tai čia, tai įneša. . . Jūs negalite pereiti tiesiog. . . evangelistinėje bažnyčioje, kuri ir yra, evangelizacinė bažnyčia. Jūs negalite pereiti per kokį tai mokymą, nesukeldami daugelio žmonių įtarimo ir įvairių minčių. Jūs turėsite. Taigi, aš toli gražu nesu mokytojas, visiškai ne Biblijos aiškintojas. Bet aš niekada nesistengiu ko nors pasakyti ar net ką nors padaryti, pirmą—pirmą tinkamai nepaklauses ar neišsiaiškines, kas geriausia.

²² Vakar vakare mano brangus brolis paklausė manęs, jis pasakė: „Broli Branhamai, brolis Siuvardas kartą pasakė, kad jūsų—jūsų tiesiog niekaip negalima prispausti. suprantate, kad

jūs visada turite kokį nors būdą, kaip iš to išsisukti ar pabėgti nuo to“.

²³ Aš atsakiau: „Na, priešastis tame, kad aš visada stengiuosi pagalvoti prieš ką nors darydamas. Suprantate? Ir tada, jeigu žmonės manęs klausia, aš tuomet galiu jiems pasakyti, kokios buvo mano mintys. Suprantate?“ Bet tai, jeigu jūs tinkamai mąstote. Ir prieš ką nors darydamas, jūs stenkitės stoti į tą pusę, į kurią Dievas norėtų, kad jūs atsistotumėte, tuomet tikrai bus sunku prispausti.

²⁴ Jūs net neįsivaizduojate, kaip—kaip Ahabas bandė prispausti Eliją. Ar jūs galite įsivaizduoti, kaip fariziejai bandė prispausti Jėzų? Suprantate, Jis—Jis greitai atsakydavo, kadangi visa, ką Jis darė, Jis darė pagal Dievo valią, ir Jis. . . tokiu būdu Jis—Jis galėjo tai pasiekti. Taigi, ir mes norime, kad taip ir būtų.

Dabar užduotas klausimas, mes laikysimės klausimo:

Paaiškindite, ką reiškia „amžina bausmė“, Mato 25:46.

²⁵ Taigi, klausykitės labai atidžiai. Visi dabar, Mato 25:46:

Ir šitie nueis į amžinąją bausmę: . . .

²⁶ Dabar, klausimas yra: „Ką. . . Paaiškindite. . .“ Taigi, žodis *amžinas* kilęs iš žodžio „amžinai ir per amžius“, ir *amžinai* yra „laiko tarpas“. Jis reiškia tik „tam tikrą laiką“, kaip *per amžius*. Taigi, jeigu jūs tiesiog perskaitysite. . . Aš nežinau, kas parašė klausimus, nes niekas neužrašė savo vardo; ir tai nebūtina, man jų nereikia, suprantate.

Bet *šitie nueis į amžinąją bausmę: . . .* (Taigi, žiūrėkite, tai nedorėliai.)

²⁷ Taigi, brangus—brangus žmogau, kuris uždavėte klausimą, tiesiog perskaitykite likusią Jo dalį:

. . . bet teisieji į amžiną gyvenimą.

²⁸ Nedorėliai eis į amžinąją bausmę (tam tikrą laiką tarpą), bet teisieji turi Amžiną Gyvenimą. Jūs niekada nerasite Amžinos bausmės, to negali būti. Suprantate, jeigu jie gavo Amžiną bausmę, jie turi Amžiną Gyvenimą; jie turi Amžiną Gyvenimą, jie yra išgelbėti. Suprantate, to negali būti. Taigi, jeigu jūs pastebėsite, pats užduotas klausimas. . . pats ir atsako. Suprantate?

Ir šie. . .

Taigi žiūrėkite, aš paimsiu prieš tai:

. . . ir jie. . .

²⁹ 20-oje. . . 44-oje eilutėje:

. . . ir jie taip pat atsakė, sakydami Jam: „Viešpatie, kada mes būsime išalkę, kada ištroškę, ir atėvi, ir nuoga, . . . ir kalėjime, ir tau nepatarnavome?“

Tada—tada jis atsakys jiems, tardamas: „Iš tiesų aš sakau jums: „Kaip jūs tai padarėte. . . vienam iš šitų mažiausiųjų, jūs tai padarėte. . . man.“

Ir šitie nueis į amžinąją (amžinąją) bausmę: (tai nedorėliai). . . bet teisieji į Amžiną Gyvenimą.

³⁰ Matote skirtumą? Nedorėlių laukia amžina bausmė, bet *amžina* - yra „laiko tarpas“. Taigi, jeigu tai būtų buvę tas pats, tai būtų parašyta: „Ir šitie eis į amžiną bausmę, kiti eis į amžiną gyvenimą“. Suprantate? Arba: „Jie eis į Amžinąją bausmę, ir kiti - į Amžinąjį gyvenimą“. Suprantate, jeigu yra Amžinoji bausmė, kad būtų nubausti per amžiu amžius, tuomet yra Amžinas. . . jis turi Amžinąjį Gyvenimą; ir yra vienintelis Amžinasis Gyvenimas, ir tai ateina iš Dievo. Viskas, kas neturi pradžios, neturi pabaigos, viskas, kas turi pradžią, turi pabaigą. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

³¹ Taigi, Pats Raštas, atsakė šiam brangiam asmeniui. . . Taigi, jeigu jūs pažiūrėsite tai žodyne, „*Ir šitie išeis į ainion, atskyrimą, ir į amžiną- . . . ir į ugnį, į ugnies ežerą*“. Taigi, žodis *a-i-n-i-o-n* reiškia „bausmės laiko tarpas“. Graikų žodyne, štai čia, „bausmės laiko tarpas“, ar „bausmės laikas“. Suprantate, „Jie išeis į bausmės laiką“. Vartojamas žodis *a-i-n-i-o-n*. *Ainion*, kuris reiškia „laikus, laiką, ribotą laiką“. Tada įdėkite jį į— į čia esantį anglišką vertimą, *amžinas* yra „ribotas laikas“. Suprantate, jis kilęs iš Graikų, „ribotas laikas“. Žodis *ainion*, ar *a-i-n-i-o-n*, *ainion* reiškia „ribotą bausmės laiką“.

³² Bet, tuomet perskaitykime kitus: „Bet šie eis į Amžinybę“. Tai skirtinga. Suprantate, Amžinasis Gyvenimas. *Amžinasis* kilęs iš žodžio „Amžinybė“, ir Amžinybė neturėjo nei pradžios, nei pabaigos. Ji yra amžinai ir amžinai. Dabar, tai turėtų atsakyti į šį klausimą, suprantate, nes jeigu jūs tik atidžiai perskaitytumėte Raštą, jūs pamatytumėte.

³³ „*Ir šitie nueis į amžiną bausmę, bet teisieji. . .*“ Nedorėliai eis į amžiną bausmę, bus baudžiami tam tikrą laiko tarpą; gal milijardą metų, aš nežinau, bet jūs tikrai būsite nubausti už savo nuodėmes. Tačiau taip, kaip nuodėmė turėjo pradžią, nuodėmė turi ir pabaigą. Bausmė turėjo pradžią, ir bausmė turi pabaigą. Ir pragaras buvo sukurtas šėtonui ir jo angelams. Suprantate? Gerai. Taigi, aš čia turiu dar vieną, į kurią turiu atsakyti, tik keletą minučių, kuris yra nuostabus, surištas su tuo.

Taigi, bet šitie čia: „**O karalystės vaikai bus išmesti laukan į tamsybes**“, ar tai maždaug tas pats, kas išmesti juos iš Dievo proto?

³⁴ Ne, tai nebūtų tas pats. Taigi, jūs čia kalbate apie Vestuvių Vakarienę. Taigi, „Ir karalystės vaikai,“ kaip čia buvo paklausta. Karalystės vaikai yra žydai, ir jie buvo išmesti laukan į tamsybes. Ir jie—jie buvo įmesti į išorinę tamsą, ir jie perėjo per verksmo, aimanų ir dantų griežimo laiką. Jie buvo išmesti į išorinę tamsą,

kadangi tai suteikia jums ir man laiką atgailai, bet jie niekada nebuvo išmesti iš Dievo proto. Jis niekada nepamirš Izraelio. Ir Izraelis, kaip žino kiekvienas Biblijos skaitytojas, priskirtas „karalystės vaikams“. Suprantate, tai karalystė, pažadas. Kitais žodžiais, Dievas turi reikalą su tauta, kai Jis turi reikalą su Izraeliu, kurie yra karalystės vaikai.

³⁵ Taigi, jūs prisimenate, Jis ten pasakė: „Abrahamas, Izaokas ir Jokūbas, - vienoje vietoje, - ateis ir atsisės karalystėje laiko pabaigoje“. Suprantate, ir kad Abrahamas, Izaokas ir Jokūbas bus karalystėje; jie buvo, jie buvo karalystės palaiminta tauta. Tačiau karalystės vaikai bus išmesti į išorinę tamsą.

³⁶ Taigi, iš čia pateikiama nuoroda į–į Jaunikį. Kai ateina Jaunikis, kol jie buvo... Penkios mergelės išėjo pasitikti Viešpaties ir–ir jos nepasiėmė aliejaus savo žibintams. Ir kitos penkios pasiėmė aliejaus savo žibintams. Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, tai nuostabus paveikslas, kuriame tiek žydai, tiek pagonys kaip atmestieji. Laikykite tai mintyse, kad visą laiką yra trys žmonių kategorijos: žydai, pagonys (formalūs), . . . ; žydai, pagonys ir Bažnyčia. Jeigu juos supainiosite, jūs tikrai susidursite su problemomis, kai prieisite iki Apreiškimo Knygos. Nes jeigu jūs ne. . .

³⁷ Kaip kartą man pasakė ponas Bohanon, pasakė: „Bili, bet kas, kas bandys skaityti Apreiškimo Knygą, sapnuos košmarus. Na, - jis pasakė, - čia žemėje, yra Nuotaka, ir–ir drakonas, iš jo burnos veržiasi vanduo, kad kariautų su Ja“. Ir pasakė: „Tuomet, tuo pačiu metu ta Nuotaka stovi kaip šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, - (Jehovos liudytojų mokymas), - ant Sinajaus kalno. Ir tuo pačiu metu Nuotaka yra Danguje“. Ne, ne, jūs klystate.

³⁸ Yra trys žmonių kategorijos. Suprantate, tai atmesti žydai, ir yra mieganti mergelė, kurią vandenys. . . Tai ne moters Sėkla, tai moters Sėklos likutis, kur iš drakono burnos veržiasi vanduo. . . Apreiškimo 11. Ir tuomet, iš tikrųjų, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai žydų - visiškai ne Nuotaka, jie yra Žydų bažnyčios likutis. O Jehovos Liudytojų mokymas, kuris priskiria juos prie Nuotakos, aš nematau, kaip jūs galite tai padaryti, kadangi tai ne Nuotaka.

³⁹ Jeigu jūs atkreipsite dėmesį, Apreiškimo Knygoje, ten sakoma: „Ir jos yra mergelės“. Ir jie yra eunuchai. Ir kas gi buvo eunuchas? Jie buvo. . . Eunuchai buvo šventyklos sargybiniai, kurie saugojo karalienę, nes jie buvo. . . bu-. . . Jie buvo vyrai, kurie buvo padaryti nevaisingais. Jie turėjo. . . Ar jūs atkreipėte dėmesį, pasakė: „Jie nesutepė savęs su moterimis“? Jie buvo šventyklos eunuchai. Ir tai buvo išrinktas skaičius, kurį Dievas išrinko iš išrinktųjų žydų. Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį. . . Jeigu mes tik galėtume paimti tai minutėlę, taigi, tai tarsi įsitvirtins jūsų sąmonėje, kur jūs iš tikro galite. . .

40 Paimkime Apreiškimo 7-ą skyrių ir mes čia dabar sužinosime, kur . . . kas Ten pasakyta. Tai nuostabus dalykas:

Ir po šių. . . aš pamačiau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, . . . (taigi, tai prilygsta Ezechielio 9, kur jis matė žydų sunaikinimą. Ir čia jis mato pagonių sunaikinimą, Apreiškimo 7-as skyrius) . . . Ir aš pamačiau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis vėjus (vėjai reiškia „karą ir nesantaiką“) . . . kad vėjas nepūstų nei į žemę, nei į jūrą, . . . nei į joki medį. (ir tai karas, „laikančius“)

41 O, jeigu mes tik turėtume laiko išsamiai aptarti šį klausimą. Tai atsitiko . . . Tai, kur Raselas susipainiojo. Raselas pranašavo, matydamas, kad tai ateina. Jis pranašavo, kad „tai bus Viešpaties Jėzaus Atėjimas“, nežinodamas, kad tai bus Bažnyčios užantspaudavimas. Suprantate?

42 Ir jie stebisi, kaip pasaulinis karas. . . Pirmas Pasaulinis karas. Pažvelkite, jis baigėsi lapkričio vienuoliktą, vienuoliktą valandą dienos; vienuoliktą mėnesį, vienuoliktą dieną ir vienuoliktą valandą. Ir iškart po to Bažnyčiai buvo apreikštas vandens krikštas Jėzaus Vardu ir Šventosios Dvasios krikštas. Būtent, iškart po to.

43 Jeigu jūs paimsite Apreiškimo Knygą, kaip mes susiejome Tai kartu, ir tarp Filadelfijos Laikotarpio ir Laodikėjos. Ir metodistai turėjo Filadelfijos Laikotarpį, brolišką meilę. Ir paskutinis laikotarpis, bažnyčios laikotarpis, buvo Laodikėjos Laikotarpis, kuris buvo drungnas laikotarpis. Ir Jis ten pasakė: „Aš pastačiau duris (atviras duris) priešais tave“. Atviras duris! Ir jei grįžtume prie šių Rašto eilučių, tai visa Žinia bus sujungta į vieną, kad jums tiksliai parodytų.

44 Žiūrėkite! Čia, viskas buvo Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia, krikšte, (į kurį mes turime įeiti tiesiogiai), kuris buvo absoliučiai katalikų tikėjimo mokymas ir niekada nebuvo krikščionišku mokymu. Ne, pone. Aš tiesiog. . . Mes turime tai tiesiai čia, ši vakarą, kad įeiti į tai; taip pat su žodynu. Suprantate? Taip, pone, ir taip pat su istorija. Niekada niekas nebuvo taip pakrikštytas Biblijoje, ar ne pirmus šešis šimtus metų po Biblijos. Ir aš galiu įrodyti tai tiesiai čia remdamasis pačių katalikų mokymu, kad jie yra tie, kurie pradėjo apšlakstymą ir apipylimą.

45 Iš ten jie išėjo į Veslio bažnyčią ir Metodistų bažnyčią, Metodistai pernešė tai į Baptistų bažnyčią, o Baptistų - pernešė toliau, ir tai tebėra klaidingas mokymas! Galime grįžti prie Biblijos ir įrodyti jums, kad Biblijoje pasakyta, jog: „tu turi vardą, jog esi gyvas, bet esi miręs“. Būtent taip. Ir jie turėjo . . .

46 Aš galiu įrodyti, kad Biblija moko, kad jie naudosis Jo Varda krikšte iki tamsiųjų viduramžių, pagal ketvirtąjį laikotarpį. . . bažnyčios laikotarpį, Pergamo Bažnyčios Laikotarpį. Ir

Jis pasakė, kad per tuos penkiolika šimtų metų tamsiųju viduramžių, kiekvienam, pasakytą: „Tau liko truputis šviesos, kadangi tu neišsižadėjai Mano Vardo“.

47 Kai kalbama apie kitą laikotarpį ten, Katalikų laikotarpį, Jis pasakė: „Tu turi vardą, kad esi ‚gyva‘, bet tu esi mirusi! Ir tu atmetei Mano Vardą“. Štai taip. Suprantate? Visa tai tiesiog sujungia kartu į vieną didelį gražų paveikslą, visą Bibliją.

48 Taigi, atkreipkite dėmesį į tai:

. . . laikančius keturis vėjus . . .

Ir aš pamačiau kitą angelą, pakylantį iš Dangaus, turintį gyvojo Dievo antspaudą: . . . (Antspaudą)

49 Taigi, kas yra gyvojo Dievo antspaudas? Taigi jūs, broliai adventistai, pasakysite: „Laikytis sabato dienos“. Aš noriu, kad jūs parodytumėte man tai Rašte. To ten nėra. Nė vienoje vietoje nebuvo . . . yra—yra antspaudas . . .

50 Jeigu jūs perskaitysite Efeziečiams 4:30, jūs sužinosite, kas yra gyvojo Dievo Antspaudas. Efeziečiams 4:30 sako: „Neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria jūs esate užantspauduoti iki savo atpirkimo dienos“. Ne iki kito prabudimo, bet turite Amžinąjį saugumą (M-hm). „Neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria jūs esate užantspauduoti iki savo atpirkimo dienos“. Pažiūrėkime, ar tai nėra pasakyta Efeziečiams 4:30, tada paimkite jūsų parašėse užrašytus skaitinius ir pereikime per visą likusį Rašą ten, ir sužinokite. Taigi, „Užantspauduoti iki savo atpirkimo dienos. Turintys gyvojo Dievo antspaudą“.

51 Taigi, atminkite, kad nebuvo mokoma apie Šventąją Dvasią, kaip Šventosios Dvasios krikštą, tai tik po Pirmo Pasaulinio karo pabaigos. Mes ką tik atšventėme mūsų—mūsų auksinį jubiliejų, keturiasdešimt metų, ar keturiasdešimtuosius jubiliejinius metus.

. . . ir jis garsiu balsu sušuko keturiems angelams, kuriems buvo duota kenkti žemei ar jūrai,

Sakydami: „Nekenkite nei žemei, nei jūrai, ar jokiai medžiui, kol mes užantspauduosime tarnus . . . (dabar jūs prieinate prie savo klausimo, „vaikai“, suprantate). . . mūsų Dievo tarnų kaktose. (nesužeiskite, nesunaikinkite žemės, neleiskite susprogdinti atominės bombos, neužbaikite, kol mūsų Dievo tarnai nebus užantspauduoti)

52 Taigi, jeigu mes galėtume tai paimti ir sugrįžti ten, ir perbėgti, kaip tai—tai net „Pasaulinio Karo Pabaigos Paskelbimas“, antrame tome, kai generolas Allenby kariavo, kol jis pasiekė Jeruzalės pasienio ribas, ir jis tiesiog perdavė telegramą Anglijos karaliui, ir pasakė: „Aš nenoriu šaudyti į miestą dėl jo šventumo“. Jis paklausė: „Ką man daryti?“

53 Jis atsakė: „Melskis“.

54 Ir jis vėl praskrido virš jo, ir kai tai padarė, jie pasakė: „Allenby ateina“. Ir ten buvo musulmonai, pagalvojo, kad jis sako: „Alachas ateina“. Ir jie iškėlė baltą vėliavą ir pasidavė, o Allenby išgyiavo į Jeruzalę ir užėmė ją be jokio šūvio, pagal pranašystes, teisingai, ir gražino ją atgal žydams.

55 Tada jie iškėlė Hitlerį, kad persekiotų žydus visame pasaulyje, ir gražintų juos atgal.

56 Ir Biblijoje pasakyta, kad Jis: „sugrąžins juos atgal ant erelio sparnų“. Ir kai jie pradėjo grįžti. . . Žurnalas „*Gyvenimas*“ ir kiti, išspausdino tai prieš keletą savaičių, kur jie tūkstančiais sugrąžino juos atgal į Jeruzalę, ir jie nešė tuos senukus ant savo nugaros. Jie buvo apklausti. Turiu visa tai suvyniotą į ritę ir nuotraukoje. Ir jis pasakė: . . . Ten kabo keturių žvaigždučių Dovydo vėliava; seniausia vėliava pasaulyje, pirmą kartą iškelta per du tūkstančius metų.

57 Jėzus pasakė: „Kai figmedis išleis savo pumpurą - ši karta nepraeis“.

58 Ir štai jie nešė tuos senukus, ir paklausė: „Kas? Ar jūs sugrižtate mirti į tėvynę?“

59 Atsakė: „Ne, mes atvykome, kad pamatytume Mesiją“.

60 Ir, broli, aš sakau tau, mes jau prie durų! Yra tarnai, tie, kurie ten laukia. Ne ta žydų krūvelė, kuri, jei tik galėtų, išviliotų iš jūsų ir dirbtinius dantis, tai ne tie žydai, apie kuriuos Jis kalba. Bet tai tie, kurie laikėsi įstatymų ir kitų dalykų, bet niekada net nežinojo, kad buvo Mesijas.

61 Ir brolis. . . iš Stokholmo, brolis Petrus, nusiuntė ten jiems milijoną Naujųjų Testamentų, ir kai jie juos gavo, jie skaitė juos. Jie pasakė: „Na, jei tai Mesijas, pažiūrėkime, kaip jis atlieka pranašo ženklą, ir mes patikėsime jiu“.

62 Kaip tai išdėstyta dėl mano tarnavimo! Aš buvau per dvi valandas nuo Jeruzalės vartų, kad įeičiau į vidų, buvau Kaire, Egipte. Ir aš vaikštinėjau ten, ir Šventoji Dvasia pasakė: „Dabar nevažiuok“.

63 Aš pagalvoju: „Aš tiesiog įsivaizdavau. Bilietas jau nupirktas, aš jau kelyje. Žmogus turėjo mane ten pasitikti, visa grupė, mokyklos ir taip toliau“.

64 Aš paėjau šiek tiek toliau, ir Dvasia pasakė: „Nevažiuk! Tu nevyk ten“.

65 Aš sugrižau pas bilietų pardavėją, pasakiau: „Aš noriu atšaukti šį bilietą. Noriu vykti į Atėnus, Graikiją, į Mars kalvą“.

66 Ir jis atsakė: „Na, jūsų bilietas yra į Jeruzalę, pone“.

67 Aš tariau: „Aš vietoje Jeruzalės norėčiau vykti į Atėnus“. Šventoji Dvasia laukia, ta valanda dar neatėjo. Tai dar nėra tinkamas laikas.

68 Žiūrėkite:

*. . . užantspauduosime mūsų Dievo tarnus jų kaktose,
Sakydami: „Nekenkite nei žemei, . . . kol mes . . .
užantspauduosime mūsų Dievo tarnus jų kaktose“.* (bet kas žino, kad tai yra Šventosios Dvasios antspaudas; žiūrėkite)

Ir aš išgirdau skaičių tu, kurie buvo užantspauduoti: . . . (taigi, jeigu jie nėra žydai, žiūrėkite tai) . . . ir buvo užantspauduota šimtas ir keturiasdešimt keturi tūkstančiai iš visų Izraelio vaikų giminių. (tarp jų nėra nėra pagonių. Tai yra laiko pabaigoje)

69 Žiūrėkite! Judo giminė - dvylika tūkstančių; Rubeno giminė - dvylika tūkstančių; ir toliau, Gado - dvylika tūkstančių; Neftalio, ir—ir—ir visi iki pat Asero, ir—ir Zabulono, ir visos šitos dvylika Izraelio giminių. Ir dvylika kart dvylika yra kiek? Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Štai šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, žydu! Ne pagonių, žydu! Tai neturi nieko bendra su Nuotaka. Taigi Jehovos liudytojai klysta savo mokyme. Biblijoje aiškiai pasakyta, kad jie yra „žydai“, o ne pagonys. Jie yra Dievo tarnai, o pagonys niekada nebuvo laikomas tarnais. Mes esame sūnūs ir dukterys, ne tarnai.

70 Taigi, perskaitykite likusią Jo dalį. Kaip žmogus valgantis arbūzą, pasakė: „Tai gerai, bet dar šiek tiek daugiau jo“. Gerai, Dievas turi daug Jo čia. Taigi, tiesiog atkreipkite dėmesį. Taigi, dabar mes esame ties 8-oje eilute:

Ir iš Zabulono giminės . . . užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš visos Juozapo giminės buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš Benjamino giminės buvo užantspauduota dvylika tūkstančių.

71 Suprantate, Jonas, būdamas žydas, atpažino kiekvieną iš jų, matydamas dvylika Izraelio giminių; po dvylika tūkstančių iš kiekvienos giminės, dvylika kart dvylika yra šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Štai jie, ne Bažnyčia, žydai. Biblijoje čia pasakyta, kad jie visi buvo „Izraelio vaikai“, kiekviena išvardyta giminė.

72 Taigi žiūrėkite, 9-a eilutė:

Po to (dabar čia pasirodo Nuotaka) . . .

Po to aš pažiūrėjau, . . . ir štai didžiulė minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, . . .

73 Štai jūsų šventykla, eunuchai, jų yra tik šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, tik maža dalelė, tik nedidelė šventyklos sargyba, kuri bus su Nuotaka; tik Jos—tik Jos palyda. Tai šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, tai Nuotakos palyda; šventyklos eunuchai.

74 Žiūrėkite! Žinoma, aš žinau, kad jūs grįšite čia, į 14-ą ir sakysite: „Na, jie yra su Nuotaka, kad ir kur jie...“ Absoliučiai! Eunuchai keliauja kartu su karaliene, kad ir kur ji eitų. Iš tikrųjų! Bet kas jie buvo? Jie buvo ne kas kita, kaip palyda, ir būtent tai apie ką čia kalba Raštas.

75 Atkreipkite dėmesį:

Ir po to... ir štai didelė minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų tautybių, ... giminių, ... tautų ir kalbų, ... (štai pasirodo jūsų pagonių Nuotaka, gerai) ... jie stovėjo... Avinėlio akivaizdoje, (čia jų Gelbėtojas, Avinėlis, ne įstatymas; Avinėlis, Malonė) ... apsilikę baltais drabužiais, ... (žiūrėkite, keletą minučių, pažiūrėkite, ar balti drabužiai nėra šventųjų teisumas) ... ir palmės jų rankose;

Ir jie šaukė garsiu balsu, ... (jei tai ne sekmininkų prabudimas, tuomet aš nė vieno negirdėjau)... sakydami: „Išgelbėjimas mūsų Dievui, sėdinčiam soste, ir Avinėliui“.

Ir visi angelai, stovėjo aplink sostą, ir aplink vyresniusius bei keturis žvėris, ... puolė prieš... prieš sostą veidais žemyn, ir garbino Dievą,

Sakydami: „Amen: Palaiminimas, ... šlovė, ... išmintis, ... padėka, ... garbė, ... galia, jėga, tebūnie mūsų Dievui per amžių amžius. Amen“.

76 Tai skamba kaip stovyklos susirinkimo metu, ar ne? Taip ir bus! Kas tai buvo? Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai? Visai ne! Šis didelis skaičius, kurio niekas... iš visų giminių, kalbų ir tautų. Argi jūs nematote, mano mielas drauge?

77 Taigi, žiūrėkite, tiesiog perskaitykite Tai. Dabar:

Ir vienas iš vyresniųjų atsakė, man sakydamas: Kas yra šitie ir... apsirengę baltais drabužiais? Ir iš kur jie atėjo?

78 Vyresnysis tarė Jonui, kuris buvo žydas, atpažinęs šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, pasakė: „Taigi, tu juos pažįsti, jie visi yra žydai. Bet kas yra šitie? Iš kur jie atėjo?“ Suprantate, ką sakė vyresnysis? „Vienas iš vyresniųjų atsakė, - (tai vyresnieji priešais Sostą), - atsakė man, sakydamas: „Kas yra šitie, apsirengę baltais drabužiais? Ir iš kur jie atėjo? Mes visi pažįstame žydus ir jų sandorą ir taip toliau, bet kada šie atėjo?“ Dabar žiūrėkite:

Ir aš jam tariau: „Pone, tu žinai“. („Aš—aš—aš nežinau, - Jonas pasakė, - tai tiesiog praėjo pro mane. Aš nežinau“.) Ir jis man tarė: „Šie yra tie, kurie išėjo iš didžiojo suspaudimo, („Per išbandymus ir daugelį tų pavojų, vargų ir pinklių, aš jau atėjau“. Suprantate?) ... šitie yra tie, kurie išėjo iš didelio

suspaudimo, *ir išplovė savo drabužius, . . .* (bažnyčioje? Ar tai skamba teisingai?) . . . *išplovė savo drabužius ir juos išbalino Avinėlio kraujyje.*

. . . jie yra *priešais Dievo sostą ir tarnauja Jam dieną ir naktį*. . . (kas man patarnauja mano namuose? Mano žmona. Ar taip?) . . . ir *Jo šventykloje*: . . . (tai, kas būna su manimi mano namuose ir mano ūkyje - mano žmona. Ji yra ta, kuri sėdi su manimi, skalbia mano drabužius ir rūpinasi, ir laiko viską paruošta dėl manęs) . . . *ir tas, kuris sėdi soste, gyvens tarp jų.* (O, tai bent, klausykite!)

Ir *jie daugiau nebealks, . . .* (atrodė, kad jie praleido keletą valgių) . . . ir *jie daugiau nebetroks; daugiau nebekepins jų saulė nei jokia kaitra.*

Nes *Avinėlis, esantis sosto viduryje, juos ganys ir vedžios prie gyvybės vandens šaltinių: ir Dievas nušluostys . . . visas ašaras nuo jų akių.* (Štai Ji, štai jūsų Nuotaka)

⁷⁹ Štai jūsų šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, štai jūsų tarnai. Taigi „Karalystės vaikai“ čia, brangus žmogau, kuris uždavėte klausimą, tai yra . . . kuris uždavė šį svarbų klausimą. Aš maniau, kad palikau jį čia . . . kažkur, bet „kai jie bus išvaryti“, nereiškia, kad jie bus pašalinti iš Dievo proto. Jie kuriam tai laikotarpiui yra patraukti nuo dvasinės privilegijos. Suprantate, tik trumpam laikotarpiui.

⁸⁰ Kadangi, kai pranašas matė mūsų dienų Izraelį, prie ko jie prieis, jis pasakė: „Na, ar bus Izraelis, kai bus panaikintas Sabatas, ir—ir kai per Sabatą bus prekiaujama kaip ir bet kurią kitą dieną, ir visi kiti dalykai?“ Jis paklausė: „Na, ar Tu—Tu kada nors . . . Ar Izraelis bus visiškai pamirštas?“

⁸¹ Jis tarė: „Kaip aukštai yra iki dangus? Kokio gylio yra žemė? Išmatuok tai su šia lazda, kuri guli prieš tave“.

Jis atsakė: „Aš negaliu!“

⁸² Jis tarė: „Taip pat ir Aš niekada negalėsiu pamiršti Izraelio“. Tikrai ne! Izraelis niekada nebus pamirštas.

⁸³ Taigi, suprantate, *amžinas* ir *Amžinasis* yra du skirtingi dalykai. Izraelis buvo išvarytas, bet ne iš Dievo minčių. Ir Paulius kalba apie tai čia, jei aš turėčiau . . . turėčiau laiko išnagrinėti, kad galėčiau greičiau prieiti prie Rašto, kad . . . aš galėčiau pateikti juos jums, suprantate, tai, kas ateina man į galvą.

⁸⁴ Paulius, kalbėdamas ten, pasakė, kad mums, pagonims, reikia atkreipti dėmesį, kaip mes vaikščiojome ir ką mes padarėme. Suprantame? Nes jei Dievas nepagailėjo pirmosios šakelės, suprantate, ir mes buvome tiesiog iškiepyti, suprantate, . . . Ir Izraelis, kuris buvo laikinai apakintas, jis pasakė. Izraelis buvo apakintas tik kuriam laikui. Teisingai, bet uždanga bus nuimta nuo jų akių. Ir tai bus tada, kai paskutinis

pagonis gims į Dievo Karalystę, tuomet uždanga bus pakelta nuo Izraelio akių. Ir jie pasakys: „Tai yra Mesijas, Kurį mes norėjome pamatyti“. Teisingai, bet pagonių durys yra uždarytos (arka yra—yra uždaryta), daugiau—daugiau tuo metu pagonims nebeliko jokios malonės.

⁸⁵ Taigi, aš užtrunku gana nemažai laiko prie vieno klausimo. Ir kas nors sakys: „Dabar jūs nepaimsite mano“. Na, mes paskubėsime ir pažiūrėsime, ar galėsime priėti prie jo.

⁸⁶ Gerai, čia yra ilgokas klausimas. Ir kiekviena jo dalelytė, kurios klausė moteris arba vyras, arba kas tai bebūtų, yra teisinga.

53. Argi tai nėra tiesa, kad Viešpats Jėzus mirė ne už visa pasaulį, turint omenyje už visus pasaulio žmones, bet greičiau . . . (taigi, aš paaiškinsiu tai, bet ji . . . jis ar ji, kad ir kas tai būtų . . . Panašu į moters rašyseną) . . . bet greičiau tiems—greičiau tiems, iš kiekvienos pasaulio dalies, kuriuos Tėvas Jam davė? Tiems, kuriuos Dievas numatė Amžinajam Gyvenimui dar prieš pasaulio sukūrimą, išsirinko juos pagal Savo Paties gerą valią?

⁸⁷ Absoliučiai, tai tiesa! Visiškai teisingai. Jėzus mirė už . . . ne tik už . . . Jis turėjo tikslą.

⁸⁸ Pažiūrėkime, aš manau, kad . . . Aš—aš manau, kad jie skaitė . . . pateikiamas klausimas apie tai:

54. Raštas neabejotinai mums sako, kad tai yra tie, kurie nebus—kurie nebus išgelbėti. Todėl . . .

⁸⁹ Tai visiškai teisingai. Raštas mums sako, kad yra žmonių, kurie buvo Dievo iš anksto numatyti pasmerkimui.

⁹⁰ Ar jūs norėtumėte tai perskaityti, kad jūs visada galėtumėte tai prisiminti? Gerai, atsiverskime dabar Judo Knygą, Judas čia kalba.

Judas, Jėzaus Kristaus tarnas, Jokūbo brolis, Dievo Tėvo pašvęstiesiems, ir išsaugotiems Jėzuje Kristuje, ir pašauktiems:

⁹¹ Matote, kam jis Tai adresuoja? Ne nusidėjėliams, ne tik evangelistiniam tarnavimui, bet pašventintiems ir pašauktiems. Suprantate, tiems, kurie jau yra Karalystėje.

Te padaugėja jums malonė ir ramybė, ir meilė.

Mylimieji, . . . aš dedu visas pastangas, kad parašyčiau jums apie bendrą išgelbėjimą, buvo reikalinga man jums parašyti, ir jus paraginti . . . kad jūs uoliai kovotumėte už tikėjimą, kuris kartą buvo duotas šventiesiems.

Nes nežinant įslinko kai kurie žmonės, kurie jau nuo seno buvo paskirti šiam pasmerkimui, . . . (kaip?) . . . paverčiantys mūsų Dievo malonę į gašlumą. . .

92 Iš seno paskirti! Ne todėl, kad Dievas atsisėdo į sostą ir tarė: „Ši žmogų Aš išgelbėsiu, ši žmogų Aš pražudysiu“. Taip nebuvo! Dievas mirė, ir kai Jėzus mirė, sutaikinimas apdengė visą žemę dėl kiekvieno asmens. Bet Dievas, išankstiniu žinojimu. . . Ne tai, kad Jis nori. . . Jis nenori, kad kas nors pražūtų. Jis norėjo, kad visi būtų išgelbėti. Tai buvo Jo—tai buvo Jo Amžinas tikslas. Bet jeigu Jis buvo Dievas, Jis žinojo, kas bus išgelbėtas, o kas ne. Jeigu Jis nežinojo, tuomet Jis nebuvo beribis Dievas. Taigi Biblija to moko. Kad mes galėtume. . .

93 Jeigu turėtume laiko atsiversti čia, Romiečiams 8-ą skyrių, ir jūs galėtumėte jį perskaityti. Romiečiams 9-as skyrius, daugelis kitų vietų Biblijoje. Efeziečiams, 1-as skyrius. Ir jūs galite pamatyti, kad Dievo išrinkimas, kad jis būtų tikras, Dievas davė besąlygišką sandorą. Jis siuntė Jėzų mirti už tuos, kuriuos Jis jau iš anksto žinojo. Suprantate?

94 Ne tik sakyti: „Na, jūs sakote, Dievas nežino, ar ji bus išgelbėta, ar ne?“ Dievas žinojo, kad jūs būsite išgelbėtas, ar jūs būsite ar ne, dar prieš pasaulio pradžia, arba Jis nebūtų Dievas.

95 Ar žinote, ką reiškia žodis *begalinis*? Pažvelkite į. . . pažvelkite į žodyną ir sužinokite, ką reiškia žodis *begalinis*. Na, Jis žinojo kiekvieną blusą, kuri kada nors bus žemėje, kiekvieną musę, kiekvieną mašalą, kiekvieną užuomazgą. Jis žinojo tai, dar prieš jiems kada nors atsirandant, arba Jis nebūtų Dievas. Žinoma, Jis tai žinojo. Gerai.

96 Tuomet ten, Dievas ne—negalėjo sakyti: „Aš paimsiu *tave* ir nusiųsiu *tave* į pragarą; ir Aš paimsiu *tave* ir nusiųsiu *tave* į dangų“. Dievas norėjo, kad abu keliautumėte į Dangų. Bet išankstinu žinojimu, Jis žinojo, kad vienas iš jų bus nesąžiningas, o kitas - bus džentelmenas ir krikščionis. Suprantate? Todėl Jis turėjo pasiųsti Jėzų mirti, kad išgelbėtų tą žmogų, apie kurį Jis iš anksto žinojo, kad norės būti išgelbėtu. Ar supratote tai?

Dabar, pažvelkime čia:

Raštai mums neabejotinai sako, kad tai yra tie, kurie nebus išgelbėti.

55. Taigi, jeigu atpirkimas apėmė visą. . .visą Adomo rasę, ir kai kurie buvo prarasti, nes jie nepasinaudojo pažadu ar suteikiama galimybe, **nebūtų. . .gal-. . .laisva. . .jo valia. . .būtų galingesnė jėga už Visagalio Dievo Amžinus planus ir tikslus? Ar tai būtų. . .(Taigi, šiame antrame klausime, asmuo klausia.) **Argi žmogaus laisva valia būtų galingesnė jėga už Visagalio Dievo Amžinus planus ir tikslus?****

97 Ne, mano broli ar sese. Tikrai ne! Nėra nieko galingesnio. . . Žmogaus valia niekada negali prilygti Amžinajam Dievo teismo tikslui. To negalėtų būti, suprantate.

⁹⁸ Taigi, jūsų pirmas klausimas buvo teisingas. Jūsų antras klausimas nėra teisingas, drauge. Kadangi pažvelkite, pažvelkite, kokių būdu tai parašyta, suprantate: „Argi žmogaus laisva valia galingesnė jėga už Visagalio Dievo Amžinus planus ir tikslus?“ Na, tikrai ne. Kaip žmogaus valia gali būti galingesnė jėga už Visagalio Dievo tikslą? Ir žmogus, savo kūniškoje būklėje, norėdamas to, ko jis nori, galingesnis už tai, kas yra Amžinas, tobulas Dievas? Tikrai ne! To negali būti, suprantate. Amžinas Dievas, Kurio tikslas yra tobulas, kaip jūs galite sakyti, kad kūniškas žmogus štai čia, nesvarbu koks teisingas (ir jis gali būti), jo tikslai nėra iš tolo neprilygtų šiam: Amžinojo ir Visagalio Dievo tikslui.

⁹⁹ [Sesuo kalbasi su broliu Branhamu—Red.] Taip. [„Aš atsiprašau. Aš tik norėjau užduoti klausimą, ir—ir jūs neteisingai supratote tai, ką aš čia norėjau pasakyti.“] Taip, gerai, sese. [„Aš iš viso tuo netikiu, aš turėjau omenyje, kad „Dievo Amžinas tikslas yra svarbesnis už žmogaus laisvą valią“.“]

¹⁰⁰ Teisingai. O, na, tuomet aš—aš neteisingai tai perskaičiau, suprantate. Gerai. Taip, tuomet jūs esate visiškai teisi, sese. Aš nežinojau, kad tai buvo jūsų—jūsų klausimas. Gerai. Bet, suprantate, kur aš tai čia turiu, suprantate. . . Taigi, leisite man pažiūrėti, „Apgaubė visą Adomo rasę, ir kai kurie buvo prarasti, nes jie nepasinaudojo ta suteikiama galimybe, argi žmogaus laisva valia būtų galingesnė jėga už Amžinus Visagalio Dievo planus ir tikslą?“ Matote, aš—aš čia neteisingai supratau jūsų mintį. Taip, Visagalio Dievo Amžinas tikslas. Na, tuo viskas išspręsta.

¹⁰¹ Aš manau, visi tai supranta. Jei taip, pakelkite savo ranką. Tai—tai Amžinas Visagalio Dievo tikslas, žinoma bus daug aukščiau—daug aukščiau už tai, ką galėtų padaryti žmogus.

Dabar:

56. Aš nesuprantu aspekto apie vandens krikštą, Mato 28-ame skyriuje. . . 19-oje eilutėje. Ką tai reiškia?

¹⁰² Na, taigi, galbūt tam man prireiks nedaugiau kaip minutės. Ir tegul kas nors su manimi, jei nori, atsiverčia Mato 28-ą skyrių ir 19-ą eilutę. Ir mes sužinosime, ką tas žmogus. . . dvidešimt penki. . . Taigi, Tai sustiprins jus, jeigu jūs tik pasiliksite su Tuo. Tai—Tai yra gerai, suprantate. Tai nėra evangelistinė, bet Tai yra. . .

¹⁰³ Dabar mes. . . Taigi, čia kur žmonės bando sakyti: „Biblijoje yra prieštaravimas“. Taigi, aš noriu, kad kas nors atsiverstų. . . Mato 28:19. Ar ne, aš noriu, kad kas nors. . . Mato 28:19. Noriu, kad kas nors atsiverstų Darbų 2:38. Jūs turite savo Bibliją čia, broli Nevilai?

¹⁰⁴ Aš noriu, kad jūs dabar patys perskaitytumėte. „Ir aš parodysiu jums tikslų prieštaravimą Biblijoje. Ir ką Biblija. . .

Žmonės sako: „Biblija neprieštarauja pati sau“, aš noriu, kad atsižvelgtumėte į tai“.

¹⁰⁵ Ir nuo to profesoriai pražilsta. Bet Tai—Tai yra paprasta. Dabar, aš perskaitysiu Mato 28:19, jūs sekite mane. Ir kai kurie iš jūsų Darbų 2:38, būkite pasiruošę. Aš pradėsiu nuo 18-os eilutės, tai paskutinis Mato skyrius:

Ir Jėzus atėjęs kalbėjo savo moki-. . . kalbėjo jiems, sakydamas: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. (kur yra Tėvo valdžia?)

¹⁰⁶ Jeigu visa valdžia Danguje ir žemėje yra duota Jėzui, Dievas nebeturi valdžios, argi Jis neturi? Ar Jis tik papasakojo istoriją? Ar Jis juokavo? Jis turėjo Tai omenyje! Argi jūs netikite, kad Jis Tai ir norėjo pasakyti? Na, jei visa valdžia atiduota Jam, tai kur tuomet yra Dievo valdžia? Jis buvo Dievas! Būtent taip. Tai vienintelis dalykas, kas liečia tai. Tai ir viskas, kas ten buvo. Suprantate, Jis buvo Dievas; ar ten yra kažkas kitas, kas turėjo kokią tai valdžią, bet daugiau jos nebeturi. Suprantate? Taigi, jūs negalite—jūs negalite To supainioti. Mes paimsime tą patį dalyką tiesiai čia. Gerai:

. . . Visa valdžia danguje ir žemėje yra. . . danguje ir žemėje.

Tad eikite, . . . mokykite visas tautas, krikštydami jas Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu:

Mokydami juos laikytis visko, ką Aš esu jums įsakęs: . . . štai, aš esu su jumis visada, net iki pasaulio pabaigos.

¹⁰⁷ Darbų 2:38, dabar kas nors perskaitykite. Palaukite minutėlę. Darbų 2-as skyrius, 38-a eilutė. Taigi, klausykitės labai atidžiai, ir tiesiog būkite kantrūs, ir mes dabar pamatysime. Taigi, tai praėjus dešimčiai dienų po to, kai Jėzus jiems pasakė, Mato 28:19, „Tad eikite, mokykite visas tautas, krikštydami juos Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu“.

¹⁰⁸ Taigi, Petrai, po dešimties dienų. . . Jie niekada nepamokslavo kito pamokslo. Jie nuėjo į aukštutinį kambarį Jeruzalėje, ir laukė ten (dešimt dienų), kol ateis Šventoji Dvasia. Kiek iš jūsų tai žino? Toje vietoje. Štai Petras, Petras turi Karalystės raktus. Gerai, mes pažiūrėsime, ką jis daro. Mato, ar aš turiu omenyje Darbų 2, paimkime 36-ą eilutę:

Tad tegu tvirtai įsitikina visi Izraelio namai, kad Dievas padarė Viešpačiu ir Mesiju tą patį Jėzų, kurį jūs. . . nukryžiuote, ir Viešpačiu ir Kristumi.

„Ir Viešpačiu ir Kristumi“. Nenuostabu, kad Jam buvo suteikta visa valdžia danguje ir žemėje.

Na, o kai jie tai išgirdo, jiems vėrė širdį, ir jie tarė Petru ir. . . kitiems apaštalams: „Vyrai, ir broliai, ką mums daryti?“

Petras atsakė... *Petras jiems tarė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus vardu nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną.*

¹⁰⁹ Taigi, čia yra prieštaravimas, Matas pasakė: „Pasikrikštykite: Tėvo, Sūnus, Šventosios Dvasios vardu“, o Petras po dešimties dienų, Darbų 2:38, pasakė: „Atgailaukite ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu“.

¹¹⁰ Tuomet sekantį kartą, kai Biblijoje buvo kalbama—kalbama apie atgailą ar krikštą, tai yra Darbų 8-ame skyriuje, kai Pilypas nuėjo ir pamokslavo... samariečiams. Ir jie priėmė Šventąją Dvasią ir buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu.

¹¹¹ Sekantį kartą apie tai buvo kalbama, kai pagonys Ją gavo, Darbų 10:49:

Ir Petru. . . tebekalbant šiuos žodžius, štai Šventoji Dvasia nužengė ant. . . tų. . . besiklausančiųjų.

Nes jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir šlovinant Dievą. Tuomet Petras tarė:

Argi kas galėtų uždrausti šituos krikštyti vandeniui, matant, kad šitie. . . gavo Šventąją Dvasią, kaip ir mes pradžioje?

Ir jis liepė juos pakrikštyti Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu.

¹¹² Dabar, leiskite man čia kai ką padaryti, tiesiog parodyti jums kai ką, kad jūs nepamirštumėte to; padarysiu nedidelę iliustraciją. Aš ketinu... Kiek kar... tautybių yra pasaulyje? Yra trys: Chamo, Šemo ir Jafeto žmonės. Kiek iš jūsų tai žino? Mes esame kilę iš tų trijų Nojaus sūnų. Chamo tauta, Šemo tauta... Jafeto tauta yra anglosaksai, Šemo tauta yra... Trys kartos, tai: žydai, pagonys ir pusiau žydai ir pagonys. Dabar, atkreipkite dėmesį, kai ten... ir *tai* yra Chamas... Semas, Chamas ir Jafetas.

¹¹³ Taigi, pirmas kartas, kai buvo kalbama apie krikštą, tai buvo pasakyta Jono Krikštytojo. Kiek iš jūsų žino, kad tai yra tiesa? Gerai, aš padedu *tai* štai čia, štai toje vietoje, Jonas Krikštytojas. Jonas krikštijo žmones Jordano upėje, įsakydamas jiems, kad jie atgailautų ir susitvarkytų su Dievu, ir parduotų savo turta, pamaitintų vargšus, ir kareiviai būtų patenkinti savo pinigais, ir susitvarkytų su Dievu. Kiek iš jūsų tai žino? Ir jis krikštijo juos Jordano upėje, ne apšlakstydamas juos, ne apipildamas, bet panardindamas juos! Jeigu jūs Tuo netikite, čia yra žodynas, sužinokite, ar tai ne *baptizo*, kas yra „krikštyti, panardinti, patalpinti po, palaidoti“. Taigi, pats pirmas kartas, kai buvo kalbama apie krikštą, tai buvo ten.

¹¹⁴ Antrą kartą, kai buvo kalbama apie krikštą, Jėzus pavedė tai, Mato 28:19.

115 Sekantis kartas, kai buvo kalbama apie krikštą, buvo Darbų 2:38.

116 Kitas kartas, kai buvo kalbama apie krikštą, buvo Darbų 8-ame skyriuje.

117 Dar kitas kartas, kai buvo kalbama apie krikštą, buvo Darbų 10-ame skyriuje.

118 Ir tuomet mes ateiname prie to laiko, kai Jėzus pasakė: „Tad eikite, mokykite visas tautas, krikštydami juos Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu“.

119 Taigi, pirmiausia išsiaiškinkime šią Rašto eilutę. Aš jums sakiau, kad „Biblijoje nėra vienos Rašto eilutės, kuri prieštarautų viena kitai“. Aš noriu, kad jūs man tai atneštumėte. Aš klausiu to jau dvidešimt šešerius metus, ir dar neradau. Nėra tokios Rašto vietos, kuri priešta-. . . Jei ji prieštarauja Tam, tuomet tai parašyta žmogaus. Ne, pone, Biblijoje nėra jokių prieštaravimų!

120 Taigi, jūs pasakėte: „Kaip dėl šito?“

121 Štai stovi Jėzus, sakydamas: „Tad eikite, mokykite visas tautas, krikštydami juos Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios Vardu“.

122 Ir Petras tiesiog apsisuka, ir sako: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu“.

123 „Štai jūsų prieštaravimas“. Atrodo, kad taip. Taigi, jeigu jūs skaitote kūnišku protu, o ne atvira širdimi, tai bus prieštaravimas.

124 Bet jeigu jūs skaitysite Tai plačiu požiūriu, „Šventoji Dvasia paslėpė tai nuo išmintingųjų ir išdidžiųjų akių, - Jėzus taip sakė ir padėjo Dievui už tai, - ir apreiškė Tai kūdikiams, kurie nori mokytis“. Jeigu jūs turite protą, ir nesavanaudišką protą, bet širdį, norinčią mokytis, Šventoji Dvasia išmokys jus šių dalykų.

125 Taigi, jeigu tai nesutinka. . . Jūs pasakėte: „Iš kur jūs žinote, kad esate teisus?“ Na, tai sutinka su likusiomis Rašto vietomis. Jei taip nėra, tuomet jūs čia turite akivaizdų prieštaravimą.

126 Dabar, aš noriu užduoti jums klausimą. Tai paskutinis Mato skyrius. Aš pateiksiu tai paprasta forma, kad kiekvienas iš jūsų. . . vaikai suprastų Tai.

127 Pavyzdžiui, jeigu jūs skaitytumėte meilės istoriją, ir jos gale būtų parašyta: „Marija ir Jonas gyveno ilgai ir laimingai“. Na, jums būtų įdomu, kas buvo Jonas ir kas buvo Marija, kurie gyveno ilgai ir laimingai. Taigi, jeigu jūs norite sužinoti, kas yra Jonas ir Marija, jūs geriau sugrįžkite į knygos pradžią ir sužinokite, kas yra Jonas ir Marija. Tuomet sugrįžkite čia ir sužinokite, kas buvo Marija ir iš kokios šeimos ji kilusi; ir kas buvo Jonas, ir iš kokios šeimos jis kilęs, ir koks buvo jo vardas, ir kaip jie susituokė, ir viską apie tai. Ar ne taip?

128 Na, tas pats yra ir čia, skaitant Bibliją. Kai . . . Pažvelkite, Jėzus niekada nepasakė: „Eikite ir krikštykite žmones Tėvo vardu, Sūnaus vardu, Šventosios Dvasios vardu“, tokiu būdu krikštija trejybininkai. Biblijoje apie tai nėra nė vienos Rašto vietos. Jis niekada nepasakė: „Vardais (v-a-r-d-a-i-s), vardais“, Tėvo, sūnaus ir Šventosios Dvasios.

129 Jis pasakė: „Vardu (v-a-r-d-u) vardu“, vienaskaita. Pažiūrėkite į savo Bibliją ir sužinokite, ar tai tiesa, Mato 28, „Vardu“.

130 Ne „Tėvo vardu, Sūnaus vardu, . . .“ taip krikštija trejybininkų pamokslininkas. „Tėvo vardu, Sūnaus vardu ir Šventosios Dvasios vardu“. To net nėra Biblijoje.

131 „Tuomet vardu . . .“ Jūs sakote: „Na, tuomet Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu“. Tuomet ten yra tam tikras Vardas.

132 Na, ar *tėvas* yra vardas? Kiek iš jūsų žino, kad *tėvas* tai nėra vardas? *Tėvas* yra titulas. *Sūnus* nėra vardas. Kiek iš jūsų žino, kad *sūnus* tai nėra vardas? Kiek iš čia esančių yra tėvai? Pakelkite savo ranką. Kiek iš čia esančių yra sūnūs? Pakelkite savo rankas. Na, kurio iš jūsų vardas yra „Sūnus“? Kurio iš jūsų vardas yra „Tėvas“? Gerai, *Šventoji Dvasia* tai nėra vardas, *Šventoji Dvasia* yra tai, kas Ji yra. Kiek iš čia esančių yra žmonės? Pakelkite ranką. Suprantate? Štai taip, *Šventoji Dvasia* yra tai, kas Ji yra. *Tėvas*, *Sūnus* ir *Šventoji Dvasia*, nei vienas iš jų nėra vardas; nėra tokio vardo.

133 Na, tuomet, jeigu Jis pasakė: „Krikštykite Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu“, mums geriau grįžti ir išsiaiškinti, Kas yra Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Atsiverskime tuomet Mato 1-ą skyrių, pažiūrėkime, Kas buvo tas Vyrukas, kurio Vardu mes turėtume krikštyti. Ir mes dabar pradėkime nuo Mato 1-o skyriaus 18-os eilutės. Visi, atidžiai perskaitykite.

134 Taigi, jūs, kurie uždavėte klausimą, aš noriu pateikti nedidelę iliustraciją. Dabar aš čia pateiksiu tris dalykus, kad jūs aiškiai suprastumėte, (kaip iliustraciją) šias Biblijas ir knygas, kaip iliustraciją.

135 Gerai, noriu, kad jūs atidžiai mane stebėtumėte, ir kiekvienas dabar sekite mane. Dabar, *šis* čia yra Dievas Tėvas. *Šis* čia yra Dievas Sūnus. *Šis* čia yra Dievas Šventoji Dvasia. Taigi, kiek iš jūsų supranta? Jūs sakykite tai paskui mane. Kas yra štai *čia*, žemai? [Susirinkimas sako: „Šventoji Dvasia“—Red.] Šventoji Dvasia. Kas yra *čia*, viršuje? [„Tėvas“.] Kas yra štai *čia*? [„Sūnus“.] Taigi, tokiu būdu trejybininkai tiki tuo. Suprantate, tai daro mus pagonimis, tokiais tikrais, kokie tik gali būti.

136 Žydas; štai kodėl jūs nieko negalite padaryti su žydu. Jis pasakė: „Jūs negalite sukapti Dievo į tris dalis ir pateikti Jį žydui“. Bet, tikrai ne, kaip ir man taip pat. Suprantate? Ne,

pone. Jis yra vienas Dievas. Būtent taip. Ne trys Dievai. Taigi, atkreipkite dėmesį, kaip—kaip—kaip Tai yra paprasta.

137 Taigi, mes ruošiamės tai išsiaiškinti. Dabar, kas yra . . . *Tai* yra Kas? Kas nors dabar pasisakykite. Dievas Sūnus. Ar taip? *Tai* yra Sūnus. Na, tuomet Jo Tėvas yra Dievas. Ar taip? Kiek iš jūsų tiki, kad Jo Tėvas yra Dievas? Pakelkite savo ranką. Kiek iš jūsų tiki, kad Dievas yra Jėzaus Kristaus Tėvas? Gerai.

Na, o Jėzaus Kristaus gimimas buvo toks: . . .

138 Taigi, mes grįžtame, kad sužinotume, Kas yra Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia, apie kuriuos Matas pasakė: „krikštykite Vardu“. Suprantate, Vardas; dabar ne vardai, kadangi jie negali būti vardais, nes ten nėra vardo.

Na, o Jėzaus Kristaus gimimas buvo toks: Kai . . . jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu, prieš jiems sueinant kartu, ji buvo rasta su Dievo Tėvo kūdikiu. (Ar Biblija tai sako? Ką Biblija sako?) . . . ji buvo rasta su Šventosios Dvasios kūdikiu.

139 Tai kuris iš jų yra Jo Tėvas? Taigi, Biblijoje sakoma, kad *tai* yra Jo Tėvas, ir Jėzus pasakė, kad *tai* yra Jo Tėvas. Taigi, kuris iš Jų yra Jo Tėvas? Taigi, jeigu Jis turėjo du tėvus, tai kaip apie tai? Jeigu Jis turėjo du tėvus, Jis yra nesantuokinis vaikas.

140 Dabar perskaitykime šiek tiek toliau:

Tuomet jos vyras Juozapas, būdamas teisus vyras, nenorėdamas daryti jai nešlovės, bet sumanė tylomis ją atleisti.

Kai jis nusprendė tai padaryti, per sapną pasirodė jam Viešpaties angelas, sakydamas: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš . . . [Susirinkimas sako: „Šventosios Dvasios“—Red.]

141 Iš Ko? Šventosios Dvasios? Na, kaip Tėvas gali būti Jo Tėvu, ir tuo pačiu metu Šventoji Dvasia - Jo Tėvas? Taigi, tuomet Jis turėjo du tėvus, jei tai teisinga. Ne, pone! Šventoji Dvasia YRA Dievas. Šventoji Dvasia YRA DIEVAS. Vadinasi, Dievas ir Šventoji Dvasia yra tas pats Asmuo, arba Jis turėjo du tėvus.

142 Suprantate, po kurio laiko mes sužinome, kas yra *Jonas ir Marija*. Gerai, mes išsiaiškinkime ar Petras ir Matas bandė prieštarauti vienas kitam, ar ne, pažiūrėkime, ar Raštas prieštarauja pats Sau. Tai dvasinio supratimo stoka. Teisingai.

Kai jis nusprendė tai padaryti . . .

143 Aš turiu tai, 20-a eilutė. Taigi, 21-a:

Ir ji pagimdys sūnų, . . . (Šis Asmuo, kuris buvo iš jų? Vienas Asmuo, Dievas.) . . . kuriam tu duosi vardą . . . (Koki?) [Susirinkimas atsako: „JĖZUS“—Red.] . . . nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių.

...Visa tai įvyko, kad išsipildytų...kas buvo Viešpaties kalbėta per pranašą:

„Štai mergelė bus nėščia ir pagimdys sūnų, ir jie vadins jį vardu Emanuelis...o tai reiškia ‚Dievas su mumis‘“.

144 Taigi kas buvo *Jonas ir Marija*, kurie gyveno ilgai ir laimingai? Kas buvo Tas, kuris pasakė: „Tad eikite, mokykite visas tautas, krikštydami juos Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu“? Kas buvo Tėvas? Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios Vardas? [Każkas sako: „Jėzaus“—Red.] Neabejotinai Jis buvo. Žinoma, tai neprieštarauja. Nė trupučio. Jis tiesiog išaiškina Raštą. Jis buvo Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Dievas buvo (Emanuelis), gyvenantis su mumis, apsigyvenęs kūne, vadinamu „Jėzus“.

145 Taigi vienybininkų mokymas, Vienybininkų bažnyčios, aš tikrai su tuo nesutinku, mano, kad Jėzus yra vienas, kaip jūs pirštus yra vienas. Jis turėjo turėti tėvą. Jei Jis neturėjo, kaip Jis galėtų būti Savo Paties tėvu? Ir jeigu Jo Tėvas buvo žmogus, kaip tai sako trejybininkai, tuomet Jis gimė nesantuokiniu gimimu, turėdamas du tėvus. Taigi, suprantate, savo ginčiuose abu jūs klystate. Suprantate?

146 Bet Tiesa yra ta, kad ir Tėvas, ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia yra viena Asmenybė. [Tuščia vieta juostoje—Red.] ...gyvendamas kūniškoje palapinėje, kad patrauktų nuodėmę iš pasaulio. Būtent taip, „Dievas su mumis“. Taigi, dabar Mato 28:19...

147 Taigi, jūs ištyrinėkite Raštus, ir kai jūs galėsite rasti, nors vieną asmenį Biblijoje... (Taigi, pagalvokite apie tai, neleiskite, kad tai praeitų pro jus.) ...kur nors vienas asmuo Biblijoje kada nors buvo pakrikštytas „Tėvo“ ir „Sūnaus“, ir „Šventosios Dvasios“ vardu, sugrįžkite pas mane ir pasakykite man, kad aš esu veidmainis, ir aš užsidėsiu ženklą ant savo nugaros ir eisiu per miestą. To Raštuose nėra, nuo Pradžios iki Apreiškimo. Bet kiekvienas asmuo Biblijoje buvo pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu!

148 Jūs sakote: „Palaukite minutėlę, pamokslininke. O kaip dėl Jono? Jis apskritai nekrikštijo jokių vardų!“

149 Gerai, sužinokime, kas nutiko; atsiverskime Darbų 19-ą skyrių. Ten, kur mes rasime Jono mokinius. Visi žmonės buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, iki tol, kol dabar mes randame šią grupę čia. Darbų 19-as skyrius. Ir dabar pradėkime skaityti, ir mes surasime Jono mokinius:

Ir įvyko, ...Apolui (kuris buvo atsivertęs teisininkas) būnant Korinte, Paulius keliavo aukštumomis... atvyko į Efezą, ten: jis užtiko kelis mokinius, (jie buvo Jėzaus sekėjai)

150 Jeigu jūs tik atkreipėte dėmesį į ankstesnę, prieš tai esantį skyrių, jie taip puikiai leido laiką, kol šūkavo ir džiūgavo. Kiek iš jūsų žino, kad tai tiesa? Akvilas ir Priscilė buvo tame susirinkime. Paulius ir Silas buvo sumušti, išrengti ir uždaryti į kalėjimą. Ar taip? Ir atėję čia, jie rado Akvilą ir Priscilę. Ir jie ten turėjo prabudimą, kurį vedė baptistų pamokslininkas, vardu Apolas, kuris, įrodinėjo pagal Raštą, kad „Jėzus buvo Kristus“. Taigi Paulius jį suranda:

. . . Paulius keliavo aukštumomis į . . . Efezą, . . . ten jis užtiko kelis mokinius,

Jis tarė jiems: „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią, nuo tada kai jūs įtikėjote?“ . . .

151 Taigi, jūs brangūs draugai baptistai, jei tai neišmuš atramos iš po jūsų teologijos, kai jūs sakote, kad „gavote Šventąją Dvasią, kai jūs įtikėjote“.

152 Bet Paulius norėjo paklausti tų baptistų: „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią nuo tada, kai jūs įtikėjote?“ Taigi, žiūrėkite, ką jie atsakė:

. . . Ir jie tarė jam: „Mes nežinome . . . ar yra kokia tai Šventoji Dvasia“.

Ir jis tarė jiems: „Į ką . . . (taigi, jeigu jūs norite, galite paimti graikų kalbos žodyną čia, jis jums parodys: „Kaip jūs buvote pakrikštyti?“) . . . Į ką . . . jūs buvote pakrikštyti?“ Ir jie tarė jam: „Į Jono, štai ten. Jonas mus pakrikštijo“.

153 Taigi, aš noriu paklausti: Jeigu jūs turėtumėte tokį krikštą, ar jūs būtumėte tuo patenkinti? Tas pats žmogus, kuris įvedė Jėzų į upę, ir pakrikštijo Jėzų Kristų, tas pats žmogus pakrikštijo tuos žmones. Tai gana neblogas krikštas: ne apšlakstymas, ne apipylimas, bet panardinimas į seną purviną Jordaną, toje pačioje vietoje, kur buvo pakrikštytas Jėzus. Pagalvokite apie tai.

154 Paulius pasakė: „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią nuo to laiko, kai jūs įtikėjote?“ Jie . . . jis . . .

Jie atsakė: „Mes nežinome, . . . ar yra kokia tai Šventoji Dvasia“.

Jis paklausė: „Kaip jūs buvote pakrikštyti?“

Jie atsakė: „Mes buvome pakrikštyti“.

- Kaip jūs buvote pakrikštyti?

- Į Jono!

155 Taigi, žiūrėkite, ką Paulius pasakė. Žiūrėkite čia:

Ir jis tarė jiems . . . kur jūs pak- . . . Į Jono . . . Ir jie . . .

It tuomet Paulius tarė: „Jonas iš tikrųjų krikštijo . . . krik- . . . atgailai, sakydamas . . . žmonėms, . . . kad jie tikėtų tą, kuris turi ateiti po jo, tai yra, Jėzų Kristų.

156 Suprantate, Jonas krikštijo *tik* atgailai, bet vandens krikštas Jėzaus Vardu – tai nuodėmių atleidimui. Tuomet atpirkimas dar nebuvo atliktas, nuodėmės negalėjo būti atleistos. Dabar . . . Tai buvo tik sąžinės atsakas, kaip po įstatymu. Luko 16:16 pasakytą: „Įstatymas ir pranašai buvo iki Jono, nuo tada yra pamokslaujama Karalystė“. Taigi, žiūrėkite. Ir . . . Žiūrėkite.

Ir Paulius pasakė . . . (dabar žiūrėkite) . . . Ar jūs gavote . . .

157 5-a—5-a eilutė:

Ir tai išgirdę, jie buvo pakrikštyti (vėl) Jėzaus Kristaus . . . vardu.

158 Teisingai? Tuomet tie žmonės, žmonės iš Darbų 2, buvo pakrikštyti Jėzaus Vardu. Žydai buvo pakrikštyti Jėzaus Vardu. Pagonys buvo pakrikštyti Jėzaus Vardu. Ir kiekvienas žmogus visoje Biblijoje, buvo krikštijamas Jėzaus Vardu.

159 Taigi, suraskite nors vieną vietą, kur kas nors kada nors buvo pakrikštytas kaip nors kitaip, ir aš grįšiu tiesiai čia, ir parodysiu jums, kur Katalikų bažnyčia tai pripažįsta, ir sako, kad jūs privalote tai daryti. Ir pasakė: „Galbūt kai kurie protestantai ir išgelbėti, kadangi jie turi keletą Katalikų mokymų, tokių kaip krikštas ‚Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios‘ vardu; kad šventa Katalikų bažnyčia turi teisę pakeisti tą formalumą iš Jėzaus Vardo į ‚Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios‘, ir protestantų bažnyčia pripažįsta tai“. Ši nepripažįsta, aš lieku su Biblija. Aš tikiu Biblija.

160 Jūs sakote: „Broli Branhamai, ar jūs pavedate žmonėms persikrikštyti?“ Absoliučiai! Paulius taip darė, čia.

161 Taigi, žiūrėkite, paimekime Galatams 1:8 ir sužinokime, ką pasakė Paulius:

. . . nors mes ar angelas iš dangaus skelbtų jums kokią kitokią evangeliją . . . tebūnie jis prakeiktas.

162 Štai taip, „Jeigu mes ar angelas“. Ir Paulius, tas pats žmogus, kuris liepė iš naujo pakrikštyti žmones, kurie turėjo kur kas geresnį krikštą, nei tą, kurį jūs turėjote, mano broli; kadangi Jonas Krikštytojas buvo Paties Jėzaus pusbrolis, antros eilės pusbrolis; pakrikštijo savo pusbrolių Jordano upėje, ir tiesiog apsuko ir pakrikštijo Jono mokinius. Ir Jėzus pasakė: „Tai nesuveiks!“ ar Paulius pasakė Tai, ir paliepė jiems dar kartą pasikrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, prieš tai, kai jie galės gauti Šventąją Dvasią; po to, kai jie šūkavo, šlovino Dievą ir turėjo puikų laiką, turėjo didingą—didingą prabudimą, ir pagal Bibliją įrodė (su savo teologija), kad Jėzus buvo Kristus. Kiek iš jūsų

žino, kad tai yra Raštas? 18-as skyrius. Tikrai taip. Štai taip. Taigi nėra jokių klausimų dėl To.

163 Taigi, leiskite man pateikti jums nedidelę pagrindinę mintį. Taigi, jis niekada neišeina iš tvarkos, bet Luko. . . Mato 16-ame skyriuje. Jėzus, kai jie nusileidžia nuo kalno, Jis sako: „Kuo žmonės Mane, žmogaus Sūnų, laiko?“

164 „Vieni sako, kad Tu esi ‚Elijas‘, ir kiti sako, kad Tu esi ‚pranašas‘, treči sako, kad Tu esi ‚tas ir tas‘“.

165 Jis tarė: „O kuo jūs Mane laikote?“

166 Petras atsakė: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.

167 Žiūrėkite! „Palaimintas tu, Simonai Bar-jona (Jonos sūnau), nes ne kūnas ir kraujas tau Tai apreiškė“. Amen!

168 Suprantate, Tai turi ateiti dvasiniu apreiškimu. Kūnas ir kraujas niekada nepasakė Abeliui, kad jis klydo (Kainui, kad jis klydo), niekada nepasakė Abeliui, kad „Kainas klydo“. Bet Tai buvo apreiškimas, kurį turėjo Abelis, „Tai buvo kraujas!“ Mes priešime prie šio klausimo po kelių minučių. Tai buvo kraujas, ne vaisiai, kurie patraukė mus iš Edeno sodu. „Tai buvo kraujas“, ir Abeliui, dvasiniu apreiškimu, buvo Dievo apreikšta, kad tai buvo kraujas, ir jis, „Tikėjimu, - Hebrajams 11:1 sakoma, - jis aukojo Dievui geresnę auką negu Kainas. Kur Dievas priėmė jo auką“. Štai taip. Suprantate, jis paaukojo tai tikėjimu, per apreiškimą.

169 Taigi, žiūrėkite: „Ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, - (pereiname prie Viešpaties Jėzaus), - bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, apreiškė Tai tau. Ir ant šios uolos (Jėzaus Kristaus apreiškimo). . . Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią, ir pragaro vartai Jos nenugalės“. Tai, ką Jis pasakė. Dvasinis ap- . . . „Ir Aš sakau, kad tu esi Petras, ir Aš tau duosiu Karalystės raktus. Ir ką. . . Nes tu turi atvirą dvasinį kanalą tarp šios vietos ir Dangaus. Kūnas ir kraujas: tu niekada negavai seminarijoje, tu niekada negavai mokykloje, tu niekada negavai teologijos kursuose. Bet tu priklausai nuo Dievo, ir Dievas apreiškė Tai tau, ir tai absoliučiai aiškūs Raštai, kurie sujungia Tai kartu. Aš sakau, kad tu esi Petras, teisingai, ir Aš duosiu tau raktus; ir ką tu suriši žemėje, Aš surišiu Danguje; ką tu atriši žemėje, Aš atrišiu Danguje“.

170 Petras buvo kalbėtojas Sekminių Dieną, kai jie visi bijojo kalbėti, jis prabilo ir tarė: „Jūs, Judėjos žmonės bei visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma ir išiklausykite į mano Žodžius. Jie nėra girti, kaip jūs manote, juk dabar vos trečia dienos valanda, bet čia iššipildė, kas buvo pasakyta pranašo Joelio. ‚Ir įvyks paskutinėmis dienomis, - sako Dievas, - Aš išliesiu Savo Dvasios ant viso kūno. Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus. Ir ant Savo tarnų, tarnaičių Aš išliesiu Savo Dvasios. Ir Aš parodysiu ženklus aukštai danguje ir žemai žemėje, ir dūmų stulpus ir

miglą. Ir prieš ateinant didingai ir baisiai Viešpaties Dienai, kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties Vardo, bus išgelbėtas““. Štai taip. O, tai bent.

¹⁷¹ „Leiskite man atvirai pasakyti jums apie patriarchą Dovydą“, - jis pasakė: „jis ir mirė ir buvo palaidotas, ir jo kapas yra pas mus iki šios dienos. Todėl, būdamas pranašas, jis matė. . . iš anksto matė Jį, Jo dešinėje: „Ir Aš nesvyruosiu. Dar daugiau, Mano kūnas išsės viltyje, nes Jis nepaliks Mano sielos pragare, ir neleis Savo Šventajam matyti sugedimo““.

¹⁷² „Ir Dovydas yra ir miręs, - jis pasakė, - ir palaidotas, ir jo kapas yra su mumis iki šios dienos. Bet būdamas pranašas, jis iš anksto matė Teisiojo atėjimą, Kurį Dievas padarė ir Viešpačiu, ir Kristumi“. O, tai bent. Štai jūsų Raštai. Štai koks dalykas. Štai taip.

¹⁷³ Taigi, mes čia sužinome, kad teisingas būdas, tikras ir vienintelis būdas, kuris kada nors buvo nustatytas. . . Ir Petras turėjo raktus, ir tą dieną, kai jis pamokslavo, jie pasakė. . . Dabar žiūrėkite, štai pirmoji Bažnyčia. Jūs, katalikai, pasiklausykite Šito. Jūs, kampakelviai, pasiklausykite Šito. Jūs, baptistai ir metodistai, pasiklausykite Šito. Ir jūs, sekmininkai, pasiklausykite Šito. Dievo Bažnyčia, nazariečiai, Šventumo Piligrimai, pasiklausykite Šito.

¹⁷⁴ Petras turėjo raktus ir jis turėjo valdžią, arba Jėzus melavo. Ir neįmanoma, kad Jis meluotų, „du nekintami dalykai - neįmanoma, kad Dievas meluotų“. Jis turėjo raktus. Jėzus davė jam raktus. Kai Jis prisikėlė trečiąją dieną, taigi, Jis turėjo mirties ir pragaro raktus, bet ne Karalystės raktus. Petras juos turėjo! Būtent taip.

¹⁷⁵ Ir dabar žiūrėk, Petrai, tu turi raktus, kabančius ant tavojo šono, ir tu pamokslauji. Išskyla klausimas, pirmieji naujosios bažnyčios atsivertėliai. Ankstyvoji Krikščionių Bažnyčia. Taigi dabar katalikai, baptistai, metodistai, presbiterionai, ar jūs laikotės Naujosios Bažnyčios mokymo? Sužinokime, ar jūs esate.

. . . Vyrų ir brolių, ką mums padaryti?

. . . Petras atsistojo ir tarė: . . . *Atgailaukite, . . . kiekvienas iš jūsų. . .* (atsargiai, vaikinai; kaip tu dedi tuos raktus čia, taip Kristus juos padės Danguje) . . . *Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus vardu. . .* (taip jūs įeisisite į Tai) . . . *jūsų nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną.*

¹⁷⁶ Raktai „spragtelėjo“ čia, ir jie „spragtelėjo“ Ten. Štai kodėl Jono mokiniai turėjo ateiti ir turėjo būti iš naujo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu (prieš galėdami patekti į Dangų), gauti Šventąją Dvasią. Jis laikėsi Savo Žodžio. Taigi, dabar tai jūsų nebesupainioja, ar ne? Suprantate? Žinoma, Mato 28:19 buvo titulai, o ne Vardas.

177 Gerai, kiek dar laiko mes turime? Ar galime paimti dar penkiolika minučių, kad greitai atsakytume į dar kelis klausimus? Ar galime? Gerai, mes paskubėsime. Aš turiu du čia pabaigoje, norėjau priėti kaip galima greičiau, prijungdamas kaip tik prie šio, jei galėsiu. Tuomet sekmadienį ryte aš galėsiu paimti likusius.

**57. Ar Kainas buvo gyvatės palikuonis? (Tai geras klausimas.)
Jei taip, kodėl Ieva pastojo tik po to, kai Adomas ją pažino?**

Tas pats . . . Kitas klausimas yra toks pat:

58. Ar tai buvo tiesioginis medis, nuo kurio Ieva valgė vaisių? Ji matė, kad jis buvo tinkamas maistui.

178 Gerai, broli, sese, kad ir kas tai buvo, grįžkime į Pradžią ir sužinokime kai ką čia. Paimkime Pradžios 3:8, jeigu panorėsite. Gerai, ir dabar klausykitės labai atidžiai.

179 Taigi, aš pateiksiu šią istoriją. Viskas buvo tyra ir šventa, nebuvo jokios nuodėmės ar suteršimo. Taigi, aš paimsiu . . . jūsų . . . pirma šį pirmąjį klausimą. Medis gyvenime . . . sodo viduryje, medžio viduryje. *Medis* buvo „moteris“. Taigi, aš įrodysiu tai jums pagal Raštą, jei tik būsite kantrūs kelias minutes.

180 Pirmiausia mes sužinosime, ar ji buvo . . . ar ji pastojo prieš pažindama Adomą, ar ne, ar prieš . . . Klausykitės:

Ir jie išgirdo VIEŠPATIES Dievo balsą, vaikščiojančio sode, ir dienos vėsumoje; Adomas ir jo žmona pasislėpė nuo VIEŠPATIES Dievo akivaizdos tarp sodo medžių.

Ir VIEŠPATS . . . pašaukė Adomą ir paklausė . . . „Kur tu esi?“

Ir jis atsiliepė: „Išgirdau tavo balsą sode ir išsigandau, nes aš buvau nuogas; . . . (Taigi, dar prieš dieną, jis to nežinojo; kažkas atsitiko, kažkas apreiškė jam, kad jis buvo nuogas), ir aš pasislėpiau.

Ir jis paklausė: „Kas tau pasakė, kad tu buvai nuogas? Ar tu valgei nuo medžio, . . . ?

181 Paragavęs nuo medžio, jis suprato, kad yra nuogas? Kaip aš dažnai sakydavau, (tai ne juokai, aš neturiu omenyje to, kaip juokų) „Bet jei obuolių valgymas privertė moteris suvokti, jog jos yra nuogos, mums geriau vėl paduoti obuolius“. Suprantate? Tai nebuvo nuogumas. Tai nebuvo medis, obuolys, kurį jie valgė, tai buvo lytiškai. Žiūrėkite:

. . . Ar tu valgei nuo medžio, kurio vaisių buvau tau įsakęs nevalgyti?

Ir vyras atsakė: „Moteris, kurią tu man davei, būti su manimi, davė man . . . nuo medžio, ir aš valgiau.“

VIEŠPATS . . . kreipėsi į moterį: „Kodėl tu tai padarei?“ Moteris atsakė: „Gyvatė mane apgavo, . . . (a?) . . .

Gyvatė mane apgavo, ir aš valgiau. (gerokai anksčiau, nei ji pastojo, suprantate, nuo Adomo)

182 Adomas pažino ją, ji pastojo ir pagimdė—ir pagimdė Abelį.

183 Bet aš noriu jūsų paklausti, tiesiogine prasme. Taigi, kad įrodyčiau jums, jog ji buvo medis, kiekviena moteris yra vaismedis. Kiek iš jūsų tai žino? Argi jūs nesate savo motinos vaisius? Žinoma, jūs esate. „Ir vaisiaus viduryje, ar medžio viduryje - vaisius, prie kurio ji neprisiliečia“.

184 Jeigu jūs atkreipsite dėmesį, argi Jėzus nebuvo Gyvybės Medis? Argi Jis nepažadėjo Švento Mato, ar Švento Jono, 6-ame skyriuje: „Aš esu Gyvybės Duona, ateinanti iš Dievo iš Dangaus“?

185 Jeigu vyras paragaus iš moters...Ir pažvelkite, per gimimą...iš moters, mes visi mirštame; kadangi mes esame pavaldūs mirčiai (ar taip?) per gimimą iš moters. Per gimimą iš vyro - mes visi gyvename amžinai. Moteris yra mirties medis, vyras yra gyvybės medis; nes moteris netgi nenešioja savyje gyvybės. Būtent taip. Gyvybės užuomazga ateina iš vyro, teisingai. Patenka į moterį, ir moteris yra tik inkubatorius; ir kūdikis nėra susijęs, tiktai virkštele. Kūdikyje nėra nė lašelio motinos kraujo; gimęs jos kraujyje, bet nė vieno lašelio kūdikyje. Eikite suraskite...ar paskaitykite gydytojo knygą, ar paklauskite savo gydytojo, jūs pamatysite. Jo ten nėra, ne, pone, iš viso nė vieno lašelio. Ji yra tik kiaušinėlis, štai ir viskas. O gyvybė ateina iš vyro.

186 Tai yra puikus provaizdis, rodantis, kad per moterį, per natūralų gimdymą, mes visi turime mirtį, nes mes mirę nuo pat pradžių; ir tik per Vyrą Jėzų Kristų mes galime gyventi. Ir Edeno sode buvo du medžiai. Argi jūs negalite to pamatyti?

187 Ir žiūrėkite! Tą dieną ten buvo pastatytas Cherubinas, kad saugotų šį medį. Jeigu jie kada nors paragautų to Gyvybės Medžio, jie gyventų amžinai. Kiek iš jūsų tai žino? Jie visi gyventų amžinai. Ir pirmą kartą, kai jie galėjo jo paragauti... Angelas pasakė: „Mes saugosime Jį“. Ir jie pastatė ten Cherubinus su tais liepsnojančiais kalavijais į rytus, kad saugotų Jį. Jie paėmė Jį atgal į Rytus ir saugojo tą Medį su liepsnojančiais kalavijais, kad jie negalėtų įeiti ir paimti Jį (šį Medį).

188 Ir kai atėjo Jėzus, Jis pasakė: „Aš esu Gyvybės Duona, kas valgys šią Duoną, nemirs per amžius“. Štai jūsų Medis.

189 Štai jūsų moteris, štai jūsų lytis aktas, kuris atneša mirtį. Lygiai taip, kaip yra lytinis potraukis, taip ir po jo ateinanti mirtis. Ir lygiai taip, kaip yra dvasinis gimimas, taip ir po jo ateinantis Amžinasis Gyvenimas. Mirtis ateina per gimimą iš moters, ir Gyvenimas ateina per gimimą iš Vyro. Amen! Štai taip.

190 Dabar, grįžkime atgal prie Kaino. Ar galėtumėte man pasakyti, iš kur atsirado ta dvasia ir tas piktumas? Jeigu Kainas... pažvelkite, jeigu Kainas buvo Adomo sūnus, kuris buvo Dievo sūnus, iš kur atsirado tas blogis? Pirmas dalykas, kai jis gimė, jis neapkentė, jis buvo žudikas, jis buvo pavydus. Ir dabar paimekime jo tėvelio prigimtį, pačią pradžią pradžioje, Liuciferį, ir jis jau pradžioje buvo... jis pavydėjo Mykolui, nuo ko ir prasidėjo visa bėda. Kiek iš jūsų tai žino? Ir Kainas turėjo savo tėvo prigimtį, kur jis pavydėjo savo broliui ir nužudė jį. Tas tyras... ši prigimtis negalėjo išeiti iš tos tyros srovės. Ji išėjo... turėjo išeiti iš tos iškreiptos srovės. Ir atkreipkite dėmesį, Kainas, kai tik jis gimė.

191 Po jo gimė Abelis, tuomet ji pastojo nuo Adomo, ir jis pažinojo—pažinojo ją ir ji pagimdė sūnų Abelį. Ir Abelis buvo Kristaus provaizdis; ir kai—kai Abelis buvo nužudytas, jo vietą užėmė Setas; Kristaus mirtis, palaidojimas ir prisikėlimas - Kristaus provaizdis.

192 Bet dabar, Kainas garbino; visi jo kūniški darbai, tiesiog kaip ir šiandieninė kūniška bažnyčia: jie eina į bažnyčią, jie garbina. Kainas garbino; jis nebuvo netikintis, jis nebuvo komunistas. Kainas buvo tikintysis; jis ėjo pas Dievą, jis pastatė aukurą. Jis atliko visus religinius dalykus, kuriuos darė Abelis, bet jis neturėjo dvasinio Dievo valios apreiškimo. Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas! Štai taip. Ar jūs suprantate Tai? Jis neturėjo dvasinio apreiškimo, ir štai kas nutiko su bažnyčia šiandien. Ir Jėzus pasakė, kad Jis pastatys Savo Bažnyčią ant to dvasinio apreiškimo. Jūs supratote Tai? O, tai bent, dabar jūsų akys gali atsiverti. Suprantate, dvasinis apreiškimas.

193 Atėjo Kainas: jis pastatė aukurą, garbino, jis atnešė auką, jis atsiklaupė, šlovino Dievą, garbino Dievą, jis padarė visa tai religingai, ką ir Abelis darė. Ir Dievas kategoriškai atsisakė jo, kadangi jis neturėjo dvasinio apreiškimo!

194 Pasekite tą pačią Kaino liniją: tiesiai iki pat arkos, nuo arkos iki Izraelio, nuo Izraelio tiesiai iki Jėzaus, ir nuo Jėzaus iki pat šių dienų; ir pažiūrėkite, ar ta kūniška, fundamentali bažnyčia, sustingusi, ceremoniali ir išsimokslinusi, aš turiu omenyje vyrus, kurie turi Raštus, kurie žino visus mokymus ir teologijas, jie gali tai paaiškinti, vaikine, tiesiog štai *taip*, bet be dvasinio apreiškimo! [Brolis Branhamas spragtelėjo pirštais—Red.] Teisingai. Tai Kaino mokymas.

195 Biblijoje pasakya: „Vargas jiems! Kadangi jie nuėjo Kaino mokymu, nubėgo paskui Balaamo nuklydimą, ir pražuvo Korės prieštaravime“. Toje pačioje Judo Knygoje, jis pasakė: „Jie iš anksto buvo paskirti šiam pasmerkimui“. Žinoma, jie yra. Suprantate? Kas buvo Balaamas? Jis buvo vyskupas. Jis vadovavo visai bažnyčiai. Jis atėjo ten tiesiog fundamentalus, koks tik jis galėjo būti. Jis paaukojo... Pažvelkite į jį, stovintį

ten tarp garsenybių, stovintį tarp išymių asmenybių. Ir jie nebuvo netikintys, jie buvo tikintys.

¹⁹⁶ Ta—ta Moabo giminė kilo iš Loto dukters. Lotas, kuris gyveno... Loto duktė, kuri gyveno su savo tėvu, pastojo ir pagimdė vaiką, ir tas vaikas buvo... atsirado Moabo giminė. Ir jie buvo didi denominacija. Didinga, imantri tauta, ir jie turėjo kunigaikščių, karalių ir išymybių. Jie turėjo vyskupus, kardinolus ir visa kita.

¹⁹⁷ Ir štai ateina grupelė šventųjų velenėlių, kita grupė, Izraelis; nedidelė grupelė, kuri buvo nedeterminacinė, tarpdeterminacinė. Ir jie padarė viską, kas buvo pažymėta plane, ką turėjo padaryti, bet taip pat ir tai kas bloga. Bet jie turėjo dvasinį apreiškimą, ir Dievas buvo su jais Ugnies Stulpe.

¹⁹⁸ O, aš—aš žinau, jie turėjo kūniškų dalykų, ir žmonės sakė: „Tokia krūvelė atsilikėlių kaip jie, nieko kito nelieta, kaip tik išspirti juos“. Bet jie turėjo dvasinį apreiškimą, ir jie turėjo sudaužytą Uolą, jie turėjo varinę gyvatę, su jais keliavo Ugnies Stulpas. Aleliuja! Aš žinau, jūs—jūs manote, jog aš susijaudinęs, bet taip nėra. Aš tiesiog jaučiuosi gerai.

¹⁹⁹ Atkreipkite dėmesį! Kai aš pagalvoju: „Tas pats Dievas šiandien gyvena su mumis“. Tai vis dar yra dvasinis Žodžio apreiškimas. Žinoma, taip yra. Tai Amžinai teisinga. Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas! Taip, pone.

²⁰⁰ Štai jis stovėjo ten, fundamentalistas; ta krūvelė baptistų ir presbiterionų, stovėjo ant kalvos ir turėjo ten savo vyskupą. Ir jie buvo tokie pat religingi, išpažino tą pačią religiją, garbino tą patį Dievą. Jie pasakė: „Pažiūrėkite ten apačioje į tą šiukšlių krūvą. Na, jie net neturi denominacijos. Jie ne kas kita, kaip būrys kvanktelėjusių, spiegiančių šventųjų velenėlių“.

²⁰¹ Ar tai tiesa? Būtent taip, jie buvo. Jeigu jūs netikite, kad jie buvo šventieji velenėliai, grįžkite atgal į Pradžios Knygą ir sužinokite, kada jie perėjo. Ir įvyko stebuklas, ir Mirjama pagriebė tambūriną ir mušdama jį nuėjo prie kranto; šoko Dvasioje, ir Mozė dainavo Dvasioje. Jei tai ne grupelė tų, kuriuos mes vadinome laisvais... šventais velenėliais, tai aš nežinau, kas tai yra; dainavo, šokinėjo ir šlovino. Ir visą laiką tautos jų nekentė, bet Dievas buvo su jais. Jie turėjo dvasinį apreiškimą, sekė tą Ugnies Stulpą.

²⁰² Ir Moabas pasakė: „Taigi, pažvelkite čia. Mes sukviessime visus kardinolus ir visus vyskupus, ir visus presbiterius, ir išvedė juos ten. Mes ką nors dėl to padarysime, kadangi mes esame religinga tauta. Mes neleisime, kad ši propaganda išimaišytų į mūsų puikią denominaciją“.

²⁰³ Taigi, jie juos išvedė ten. Ir jie pastatė dvylika aukurų; būtent kaip tai buvo pas Izraelį - dvylika aukurų. Jie padėjo ant jų dvylika aukų, jaučių; būtent kaip tai buvo pas Izraelį, ko reikalavo Dievas. Jie padėjo ant jų dvylika avių,

simbolizuojančių Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimą; dvylika avių abiejose vietose.

204 Visos išmybės, vyskupai ir visi kiti stovėjo aplink. Jie uždegė auką. Jie meldėsi, jie pakėlė rankas į Jehovą ir pasakė: „Jehova, išgirsk mus!“ Ką jie bandė padaryti? Ir jų senasis Balaamas išėjo į priekį, štai taip, ir Dvasia nužengė ant jo. Žinoma (bet jis buvo kūniškas).

205 Dvasia gali nužengti ant veidmainio, Biblijoje pasakyta. Jūs girdėjote, kaip aš mokiau apie tai. „Lietuš krinta ant teisiųjų ir neteisiųjų“. Bet tai turi būti sulyginta su Žodžiu, štai kur jūs tai gaunate.

206 Tada, kai jis padarė, ir . . .kai Dvasia, esanti ant jo, pasakė Tiesą, jis bandė prakeikti Izraelį, bet jis palaimino Izraelį.

207 Taigi, jeigu Dievas tiesiog gerbia puikią bažnyčią ir puikų vyskupą, ir nuostabų pastorių, mokslininkų grupelę, Jis privalėjo priimti tą auką, kadangi iš esmės jis buvo teisus, kaip ir Izraelis buvo teisus; bet jis neturėjo dvasinio Žodžio apreiškimo ir Dievo valios. Štai jums ir skirtumas šiandien.

208 Pažvelkite į Jėzų. Jie pasakė: „Šalin tą vaikina. Mes žinome, kad jis samarietis. Jis pamišęs. Ar tu mus mokysi? Na, tu gimei per svetimavimą. Tu ne kas kita, kaip nesantuokinis vaikas. Kas tavo tėtis? Sakai, kad Dievas yra tavo tėvas, tu piktžodžiautojas! Na, tu nori mums pasakyti? Mes esame pamokslininkai, mes esame vyskupai; per mūsų pro-pro-pro-pro-pro-pro-pro- prosenelius, kurie buvo pamokslininkais ir vyskupais. Mes gimėme ir užaugome bažnyčioje. Mes baigėme aukščiausias seminarijas. Mes žinome kiekvieną Žodį iki raidės. Ir tu bandai mus mokyti? Kur kada nors tu mokeisi? Iš kur tu visa tai išmokai?“

209 Jis pasakė: „Jūs esate iš . . .savo tėvo šėtono“, – pasakė Jėzus.

210 Tarp jų nebuvo jokių ženklų ir stebuklų. Tarp jų nebuvo jokio Dieviško išgydymo ir kitų dalykų. Tarp jų nebuvo jokių palaiminimų. Tačiau Jėzus absoliučiai buvo dvasinis Raštų apreiškimas.

211 Jie pasakė: „Na, parašyta *taip ir taip*“.

212 Ir Jėzus atsakė: „Taip, ir taip pat parašyta“. Bet Dievas įrodė Savo žmogų pagal jo ženklus.

213 Petras pasakė tą patį, Darbų 2, jis pasakė: „Jūs, Izraelio vyrai; Jėzų iš Nazareto, Žmogų, Dievo patvirtintą tarp jūsų ženklais ir stebuklais, kuriuos Dievas darė per Jį jūsų tarpe, kaip ir patys žinote“. (štai taip) „Jį, atiduotą . . .išankst . . . didžiosios Sinedriono Tarybos. Bet Dievo išankstiniu žinojimu, Dievas iš anksto numatė Jį mirti šia mirtimi. Jūs išdavėte Jį savo žiauriomis ir piktomis rankomis. Jūs nukryžiuote Gyvybės Kunigaikštį, Kurį Dievas prikėlė. Ir mes esame to liudytojai“.

²¹⁴ Fju, koks pamokslininkas! Ne . . . jis net negalėjo pasirašyti savo vardo, bet jis pažinojo Dievą. Jie pasakė, kad jie: „atkreipė dėmesį, jog jis yra buvęs su Jėzumi“. Žinoma, tai dvasinis apreiškimas. O, tai bent. Taigi, štai taip.

²¹⁵ Kainas tiesiog buvo toje linijoje, šiandien ta kūniškoji bažnyčia yra toje pačioje linijoje. Dvasinė Bažnyčia vis dar turi Ugnies Stulpą, vis dar turi ženklus, stebuklus, vis dar turi tą patį Kristų; kas įrodo visą kelią nuo mirštančio avinėlio Edeno sode iki antrojo Avinėlio Atėjimo. Absoliučiai, tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

²¹⁶ Ir ta Kaino linija, religinga, elegantiška ir mokslinė, tiesiog ta pati; lygiai tokia pat, kiekvieną dieną lygiai tokia pati. Kritikuotojai ir persekiotojai, kaip Kainas buvo Abelio atžvilgiu, tokie jie yra ir šiandien, ir buvo, ir visada bus; kūniški, netikintys. Teisingai.

²¹⁷ Taigi, Pradžios 3:8, ir aš taip pat įdėjau čia 20, ieškojau prieš kurį laiką:

Ir Adomas pavadino . . . Ir Adomas pavadino savo žmoną . . . Ieva; kadangi ji buvo visų gyvųjų motina.
(suprantate, tai buvo po to, kai jau buvo įvykusi ši apgaulė)

²¹⁸ Kainas buvo . . . „Taigi, palaukite!“ Jūs sakote: „Kaip galėjo gyvatė, gyvatė?“

²¹⁹ Bet, broli, pažiūrėkite čia, Biblijoje nesakoma, kad jis buvo gyvatė; Biblijoje sakoma: „Jis buvo gudriausias iš visų lauko žvėrių“. Jis nebuvo roplys, jis buvo žvėris. Jis buvo . . . Ir ten . . .

²²⁰ Ir leiskite man tiesiog pateikti tai jums kaip mažytį ženklą tarp mūsų, jei norite. Štai kur mokslas visiškai susipainiojo. Artimiausia būtybė žmogui, kurią jie gali rasti - tai šimpanzė. Kiek iš jūsų tai žino? Bet yra kažkas tarp jų. Jie negali padaryti taip, kad šimpanzės kaulai sutaptų su žmogaus kaulais, vis dėlto tai artimiausias dalykas. Jie gali išauginti jį iš vieno buožgalvio. Jie gali jį išauginti iš kito buožgalvio. Jie gali išauginti jį iki gyvūno, ir kiekvieną gyvūną. Jie gali išauginti jį iki meškos. Paimkite mešką ir nulupkite nuo jos odą, ji tiesiog bus kaip nedidukė moteris. Lygiai tas pats. Paimkite jos nugarą ir visa kita, pastatykite juos ten, ir pastatykite moterį kaip . . . pastatykite moterį štai taip. Tai tiesiog tas pats kaip—kaip kaip—kaip meška. Pėda baigiasi taip pat, ir ranka baigiasi taip pat, tiesiog kaip ir žmogaus. Bet šimpanzė yra arčiau nei tai. Beveik, bet jie negali surasti to.

²²¹ Čia yra mažytė paslaptis, jeigu jūs norite ją sužinoti. Žinote kur ji yra? Ji yra paslėpta nuo jų. Jie gali iškasti visus kaulus, kiek tik jie nori. Jie gali kasinėti. . . Skulptoriai gali iškasti ir mokslas, ir—ir chronologai gali išmatuoti laiko skalę atominiais metais, bet jie niekada jo nesuras. Nes tai buvo gyvatė, kuri labiau nei kas kitas žemėje, buvo panaši į žmogų, ir Dievas

prakeikė jį ir paguldė jį ant pilvo, ir jis tapo visiškai nepanašiu į žmogų. Taigi, tiesiog tegu pasikaso pakaušį tie mokslininkai, ir leiskite jiems kurį laiką tuo pasidomėti.

222 Bet Biblija teigia, kad „Jis buvo pats sumaniausias iš visu lauko žvėrių“. Teisingai. Jis buvo ta jungtis, kuri stovėjo tarp žmogaus ir beždžionės, ir Dievas prakeikė jį ir paguldė jį ant pilvo dėl–dėl to, ką jis padarė. Jis apgavo šią moterį, ir ji pagimdė savo pirmąjį sūnų, kuris buvo Kainas, pagal pačios gyvatės įkvėpėjo, šėtono, prigimtį, kuris įėjo į gyvatę ir tai padarė.

223 Tuomet ji pastojo ir pagimdė, ji vėl pastojo po to, kai buvo apgauta. Taigi, žiūrėkite, ji buvo beveik . . . Na, ji pasielgė neteisingai. Bet ji, tiesiogine prasme, buvo pripažinta teisi, kai ji pastojo nuo savo vyro, nes galbūt po to praėjo daug, daug laiko, daug mėnesių ar dienų po to; jūs negalite to pasakyti, mes nežinome, bet ji pagimdė nuo Adomo.

224 Ir kažkam net kilo klausimas, sakant „Na, sūnus . . . jis pasakė, kad ji . . . Kaip gimė Kainas, pasakė, kad ji „susilaukė sūnaus iš Viešpaties““. Absoliučiai, tikrai, taip ir turėjo būti. Tai buvo gamtos dėsnis. Būtent tokiu būdu, kokių jūs esate šiandien. Kai jūs gimstate, Dievas juk nenužengia, kad sukurtų jus. Jūs esate savo tėvo ir motinos palikuonis. Ir jūs būsite . . . bus . . . jūsų vaikai bus jūsų palikuonys. Visą laiką tai yra dauginimasis, kaip medžių sėklos ir panašūs dalykai; bet atgal į originalą. Tikiuosi, tai paaiškina.

225 Kiek laiko mes dar turime? Daugiau nebeturime. Paklauskite, šis geras klausimas kitam . . . kurį mes paimsime sekmadienį: „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną . . .“ (Mes norėtume tai žinoti.) „ . . . Kristus“. Tuo metu . . . Taigi, aš manau, kad paimsiu kai kurias Rašto vietas, geras Rašto vietas apie tai [Brolis Branhamas atsako į tai II Dalyje, 60 klausimas—Red.].

226 Čia geras vienas, tiesiog kaip . . . Ar galėtumėte man suteikti dar minutę ar dvi, kad atsakyčiau į šį klausimą? Jis pats sako.

59. Kai—kai jūs sakote, „nedorėliai nedegs Amžinai“ . . . (Na, dabar pas mane Jehovos liudytojai, ar ne?) . . . Kai jūs sakote, kad nedorėliai nedegs Amžinai, jūs turite omenyje pragare ar ugnies ežere? Aš žinau, kad Apreiškime (tai 20–as skyrius) sakoma, jog pragaras bus įmesti į ugnies ežerą. Jeigu jie nedegs Amžinai, tai kas bus su jais?

227 Kaip jau apie tai kalbėjau broli ar sese, kad ir kas būtumėte; jie išnyks, daugiau jų nebeliks. Jie turėjo pradžia, ir jie turės pabaigą; jų tiesiog nebeliks. Kaip . . . kiek ilgai jie degs, tai tiesiog sunku pasakyti. Bet, pažvelkite, ten . . .

228 Jei tik jūs galite tai išidėmėti, suprantate, tai labai paprasta. Yra tik viena Amžinojo Gyvenimo rūšis, ir tai ateina per Patį Dievą. Ir tik Dievas yra Amžinasis Gyvenimas. Jeigu jūs tiesiog

atsiversite žodyną čia, pažiūrėsite į Graikų žodį *Zoe*. *Zoe* yra „Amžinasis Gyvenimas“. *Amžinasis Gyvenimas* yra „Dievas“. Ir Jėzus pasakė: „Aš duodu jiems Amžinąjį Gyvenimą“. Ir jeigu jūs pažvelgsite į žodyną, ten pasakysite: „*Zoe*“. Tai vienintelis Amžinasis Gyvenimas, kuris yra. Biblijoje nėra nė vienos vietos, kur būtų pasakysite, kad bus Amžinasis pragaras, pasakysite, kad jie degs „per amžius“.

²²⁹ Taigi, norėdami suprasti žodį *amžinai*, pažvelkime į *aeon*. Ar jūs atkreipėte dėmesį čia, Biblijoje? Kiek iš jūsų kada nors girdėjote tai, sakant: „Ir aeons, ir ae- . . .“? Kiek iš jūsų žino, kad *aeon* yra „laiko tarpas“? Na, žinoma, kiekvienas žino, kad *aeon* yra „laiko tarpas“.

²³⁰ „Ir jie degs aeons“, tai yra laiko tarpą. „Įmesti į ugnies ežerą ir degs amžinybę“. *Amžinybė* reiškia „laiko tarpą“. Jie galbūt degs šimtą milijonų metų bausmėje, bet galiausiai, jie prieš pabaigą; išnyks, visiškai. Suprantate, nes viskas, kas nėra tobula – yra iškreiptas nuo Tobulo; ir tai turėjo pradžia, todėl tai turi turėti ir pabaigą.

²³¹ Bet mes, kurie tikime Viešpatį Jėzų Kristų, turime savyje *Zoe*, „paties Dievo Gyvenimą“ ir turime Amžiną Gyvenimą. Turime gyvenimą ne per amžių amžius, nusidėjęs turi gyvenimą per amžių amžius, bet mes turime „Amžinąjį Gyvenimą“.

²³² Brolis Koksas, ne taip seniai, sėdėjo prie mano privažiavimo keliuko, prieš tai kai mes sudėjome . . . po to, kai mes sudėjome ten akmenis, ir jis pakėlė maža, seną fosiliją, ir paklausė: „Broli Branhamai, kiek jai metų?“

²³³ „O, - aš atsakiau, - chronologiškai, galėtum pasakyti, kad jam dešimt tūkstančių metų. Kažkokia sena jūros pabaisa, kuri kažkada gyveno, nedidukas jūros gyvūnas, gyvenęs galbūt ten senaisiais amžiais“.

²³⁴ Jis pasakė: „Tik pagalvokite, koks trumpas yra žmogaus gyvenimas palyginus su *tu*o gyvenimu“.

²³⁵ Aš pasakiau: „O, bet, broli, tas daiktas turi pabaigą, bet Gyvenimas, kurį mes turime Kristuje, neturi pabaigos. Tai gali gyventi du ar tris *amžinybes*, bet tai niekada neturės Amžinojo Gyvenimo, kadangi Amžinasis Gyvenimas ateina tik iš Dievo“.

²³⁶ Amžinasis, „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi Amžinąjį Gyvenimą ir NIEKADA nepateks į teismą, bet perėjo iš mirties į Gyvenimą“. Štai taip, jūs turite Amžinąjį Gyvenimą, kai esate tikintysis. Netikintysis turi gyvenimą amžinai. Amžinąjį . . . tikintysis turi Amžinąjį Gyvenimą ir negali pražūti, kadangi Tai yra Amžina.

²³⁷ Bet tikintysis, jis eis . . . Netikintysis eis per pasaulį, jis patirs vargus, nelaimes; ką jis vadina puikiai praleidžiant laiką, „u-hup, puikiai leidžiant laiką“. Moterys, vynos ir smagus laikas, jis mano, kad taip ir vyksta. Jis mirs, jis pateks į ugnies ir

sieros ežerą, kuris dega, kuris dega amžių amžius, ir galbūt šimtą milijonų metų jo siela bus kankinama ugnies ir sieros ežere.

238 Aš. . . Jūs sakote: „Ar tai bus kaip įprasta siera?“ Aš manau, kad tai bus milijoną kartų blogiau už šitą. Aš manau, kad jūs negalite to apibūdinti kaip ugnies, tiesioginės ugnies. Vienintelė priežastis, dėl kurios pasakyta, kad „ugnimi“, nes ugnis yra labiausiai deginantis dalykas, kuri mes turime. Ji visiškai sudegina ir sunaikina viską, ugnis sunaikina. Na, tuomet tai bus ten, bet jūs turėsite sielą, kuri turės būti nubausta per tam tikrą. . .

239 Taigi, jūs turite pažiūrėti žodį *ugnis*, nes Šventoji Dvasia vartojama kaip „Šventoji Dvasia ir ugnis“; kadangi Šventosios Dvasios ugnis sudegina nuodėmę, suprantate, ir padaro švarius.

240 Bet *ši* ugnis, ji ateina iš pragaro, pasakyta, kad tai „ugnies ežeras“. Ir kad ir kas tai būtų, tai yra bausmė su kančia. Turtuolis, būdamas pragare, pakėlė savo akis ir tarė: „Atsiųsk Lozorių su trupučiu vandens ant jo pirštų, kad jis suvilgytų mano lūpas, nes šios liepsnos kankina mane“. Nemanyskite, kad nėra degančio pragaro, ir tiesioginio pragaro, jis yra. Jei yra tiesioginis šėtonas, tai yra ir tiesioginis pragaras.

241 Bet, suprantate, viskas, kas iškreipta, turi pabaigą, nes galiausiai tai turi sugrįžti į tą Dievo tyrumą ir šventumą. Ir Dievas yra Amžinas; ir jeigu mes turime Amžinąjį Gyvenimą, Dievas yra mumyse, ir mes negalime mirti, kaip ir Dievas negali mirti. Štai taip.

242 Taigi, tekstas iš tiesų pats paaiškina Save, suprantate, ir padaro jį teisingą. Taigi, pažiūrėkime, aš turėjau. . . Aš nežinau, ar. . . Taip:

„Kas bus—kas bus su jais?“

243 Jie išnyksta, jų nebeliks: siela išnyks, dvasia išnyks, gyvybė išnyks, kūnas išnyks, mintys išnyks, atmintis išnyks.

244 Ir daugiau nebeliks jokių minčių net apie blogį ar apie tai, kad tai kada nors iš viso įvyko, Šlovėje. Teisingai, viskas bus. . . Ar jūs galite įsivaizduoti, kad čia bus žmonių, štai čia šioje dalyje. . . ?

245 Argi Biblijoje nesakoma: „Netgi piktojo mintys pražus“? Pačios mintys apie tai pražus.

246 Štai *čia* bus žmogus, štai čia yra Dievas, Tas Didysis Šventasis *čia*, ir žinantis, kad tiesiai anapus yra duobė su joje degančiomis sielomis? Na, tai negali būti Dangus. Pačios mintys, patys prisiminimai, viskas, kas iškreipta, kiekviena pikta mintis, viskas pražus, su visu tuo blogiu, kuris yra tame. Ir mes būsimė ne kuo kitu, kaip tyrumu, su *Zoe*, Dievo Gyvenimu; Amžinybė, ir amžių amžius tęsis ir tęsis, ir tęsis, ir tęsis, ir tęsis, ir tęsis, Jis niekada nesibaigs, bus Amžina!

247 „Jie nuėjo į *amžiną* bausmę, o teisieji - į Amžinąjį Gyvenimą“. Ar supratote tai? *Amžina* bausmė, Amžinasis Gyvenimas, koks skirtumas!

248 Dabar, suprantate, tai ne... Taigi, aš žinau, kad jums, mano brangus jaunime, aš—aš nesistengiu pristatyti savęs kaip visadžinio. Jei taip daryčiau, . . .

249 Taigi, aš turiu dar tris ar keturis gerus klausimus. Aš paimsiu juos sekmadienio rytą, Viešpačiui leidus.

250 Taigi, pažvelkite. Suprantate, šie pateikti klausimai. Aš esu senas pamokslininkas. Aš—aš—aš—aš tarnystėje jau dvidešimt šešerius metus. Ir aš—aš esu labai dėkingas už tai, kad galiu tai pasakyti, mano . . . Aš niekada savo gyvenime nebandžiau ko nors pateikti, kol pirma man tai nebuvo apreikšta. Ir aš esu labai dėkingas, kad Viešpaties Angelas . . . Kur, aš neturėjau jokio išsilavinimo, jokių sugebėjimų. Ir šis Angelas nužengė, ir buvo man pagalba, siūsta nuo Dievo. Ir Jis niekada man nepasakė nieko kito, išskyrus tai, kas nuo Pradžios iki Apreiškimo visiškai sutampa su tuo, taip, kol . . . Aš iškart greitai užsirašiau, kai Jis pasakė: „Ir tu—ir tu priimsi Dieviško išgydymo dovaną“. Ir aš užrašiau būtent taip, kaip Jis tai pasakė.

251 Ir maždaug po trejų metų vadybininkas atkreipė į tai mano—mano dėmesį, pasakė: „Broli Branhamai, ar jūs pastebėjote tai? Tai taip tobula, kol Jis pasakė jums: ‚dovana‘“.

252 Suprantate, niekada nepasakė: „dovanos“. Ir kiekviena—kiekviena Biblijoje . . . kiekviena dovana yra „konkreti dovana“, išskyrus Dieviško išgydymo, ir tai yra „dovana“. Tai yra „išgydymo dovanos“. Jūs galite turėti įvairių išgydymo dovanų, skirtingais būdais. Bet, kiekvienas kitas - yra „tam tikra dovana“: „pranašystės“ dovana, „tam tikra“ *tokia tai* dovana. Bet Dieviškas išgydymas yra daugiskaitoje: „dovanos“. Ir aš niekada to nepastebėjau, kad Šventoji Dvasia yra tokia tobula. O, tebūnie palaimintas Viešpats!

253 Ar jūs suprantate, kad ta pati Šventoji Dvasia, kuri parašė šią Bibliją, panaudojant šimtus žmonių, šimtus metų skirtumu vienas nuo kito. . . ir nė vienas iš jų nesiskyrė vienas nuo kito, kiekvienas iš jų buvo išbaigtas; ir vienas apie kitą niekada net negirdėjo.

254 Ir Paulius išvyko, ir buvo Arabijoje, ir keturiolika metų net nesilankė Jeruzalėje, bet buvo nuvykęs į Jeruzalę ir . . . išvyko iš . . . niekada nevyko į Jeruzalę. Bet buvo Arabijoje ir pradėjo pamokslauti, netgi keturiolika metų nematė Petro ir kitų. Ir kai jie susirinko kartu, jie pamokslavo tą patį: vandens krikštą Jėzaus Kristaus Vardu, Dievišką išgydymą ir Dievo jėgą.

O!

Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad aš esu vienas iš jų.

Vienas iš jų, aš esu vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų; (Aleliuja!)
 Vienas iš jų, aš esu vienas iš jų,
 Tiesiog taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti,
 kad aš esu vienas iš jų.

Beveik visur yra žmonių,
 Kurių širdys liepsnoja,
 Šia ugnimi, kuri nužengė per Sekmines,
 Kuri juos apvalė ir padarė švarius;
 O, Ji dabar liepsnoja mano širdyje,
 O, šlovė Jo Vardui!
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

Jie buvo susirinkę aukštutiniam kambarėlyje,
 Visi meldėsi Jo Vardu,
 Jie buvo pakrikštyti Šventąja Dvasia,
 Ir nužengė jėga tarnavimui;
 Tai, ką Jis dėl jų padarė tą dieną
 Jis tą patį padarys ir jums,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

Aš esu vienas iš jų, aš esu vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų; (Aleliuja!)
 Vienas iš jų, vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

255 Paklauskite, aš turiu jums nedidelę žinutę:

Ateik, mano broli, prašyk šio palaiminimo
 Kuris apvalys tavo širdį nuo nuodėmės,
 Ir suskambės džiaugsmo varpeliai
 Ir išlaikys tavo sielą liepsnoje;
 O, Ji dabar liepsnoja mano širdyje,
 O, šlovė Jo Vardui,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

256 Argi nesidžiaugiate, kad esate vienas iš jų? Kas tai? Tai Dvasia, kuri apreiškia. Tai Dievo apreiškimas, „Ant šios Uolos“. Man nerūpi, ar tai arkivyskupas . . .

257 Neseniai mano namuose lankėsi Katalikų kunigas. Jis pasakė: „Pone Branhamai, aš atėjau užduoti jums klausimą“.

Aš atsakiau: „Gerai, pone“.

258 Pasakė: „Aš čia turiu jums laišką nuo vyskupo“.

Aš tariau: „Gerai, pone“.

259 Jis pasakė: „Tvirtinimai, kuriuos jūs pateikiate, ar jūs galėtumėte pakelti savo ranką ir iškilmingai prisiekti, kad sakysite tiesą?“

260 Aš atsakiau: „Aš neprisieksiu“. Aš pasakiau: „Biblijoje pasakya: ‚Iš viso neprisiekinėkite, nei dangumi, nei žeme (nes ji yra Jo pakojis). Tebūna jūsų taip - taip, ir ne - ne‘. Jei vyskupas nori išgirsti, ką aš pasakysiu, te jis patiki mano žodžiu. Jei ne, aš neprisieksiu“.

261 Šis kunigas čia, „Šventos Širdies“ bažnyčioje, jis paklausė: „Ar jūs krikštijote Pauliną Frazier *tokia ir tokia* tai dieną?“

262 Aš atsakiau: „Taip, aš pakrikštijau, pone, Ohajo upėje“.

263 Paklausė: „Kaip jūs ją pakrikštijote?“

264 Aš pasakiau: „Aš ją pakrikštijau panardindamas po vandeniu Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu“.

265 Jis užsirašė tai. Pasakė: „Jūs žinote, Katalikų bažnyčia anksčiau taip krikštydavo“.

Aš paklausiau: „Kada?“

Jis atsakė: „Ankstyvajame amžiuje“.

Aš paklausiau: „Kokiame ankstyvajame amžiuje?“

Jis atsakė: „Na, pradžioje.“

Aš paklausiau: „Kokioje pradžioje?“

Jis atsakė: „Biblijoje“.

Aš pasakiau: „Ar jūs turite omenyje anks- . . . prie—prie mokinių?“

Jis pasakė: „Žinoma“.

Aš pasakiau: „Jūs vadinatė katalikais, ar . . . ? Jūs sakote, kad mokiniai buvo katalikai?“

Jis tarė: „Žinoma, jie buvo“.

Pasakiau: „Aš maniau, kad Katalikų bažnyčia nepasikeitė?“

Jis atsakė: „Ji nepasikeitė“.

266 Aš paklausiau: „Tuomet, kodėl Petras pasakė: ‚Atgailaukite ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu‘? Ir jūs sakote, kad tai buvo . . . kad jis buvo popiežius?“

267 - Taip.

268 - Tuomet kodėl jūs krikštijate ‚Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios‘ vardu? Ir jis panardino, o jūs apšlakstote. Taigi, kas atsitiko?“

269 Jis tarė: „Bet, suprantate, - pasakė, - Katalikų bažnyčia turi valdžią daryti viską, ką nori.“ Ha.

270 Aš paklausiau: „Ir jūs vadinatė mokinius katalikais?“

271 Jis atsakė: „Taip“.

272 Aš pasakiau: „Pone, aš turiu Juozapą, aš turiu *Fokso „Kankinių Knyga“*, aš turiu Pembermano „*Ankstyvuosius Amžius*“, aš turiu Hislopo „*Du Babilonus*“, seniausias istorijas, kokios tik yra pasaulyje, parodykite man ten, kur Katalikų bažnyčia kada nors buvo išventinta ar kada nors susibūrė į organizaciją. . . praėjus šešiams šimtams metų po paskutinio apaštalo mirties“.

„O, - jis pasakė, - mes tikime tuo, ką sako bažnyčia“.

Aš atsakiau: „Aš tikiu tuo, ką sako Biblija“. Suprantate?

„Na, - jis pasakė, - Dievas yra Savo bažnyčioje“.

273 Aš pasakiau: „Dievas yra Savo Žodyje“. Ir aš pasakiau: „Jeigu. . .“ Jis tarė: . . . Aš pasakiau: „Biblijoje nesakoma, kad Dievas yra Savo bažnyčioje, bet Biblijoje sakoma, kad Dievas yra savo Žodyje. Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas; ir gyveno tarp mūsų““. Teisingai. Aš pasakiau: „Dievas yra savo Žodyje“.

274 Jis išėjo ir pasakė. Jis pasakė: „Na, mes negalime ginčytis, - tarė, - nes jūs tikite Biblija, o aš tikiu bažnyčia“.

275 Aš pasakiau: „Aš tikiu, kad Biblija yra Dievo įkvėptas Žodis ir Joje nėra nė vieno prieštaravimo. Ir Tai yra Dievo Žodis, Jo Amžini planai visiems ateinantiems amžiams. Jis pasakė: „Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“. Teisingai. Aš tikiu Žodžiu“.

276 Jis išėjo pas poniją Frazier. Jis paklausė: „Ponia Frazier, ar pasirašytumėte čia, kad sutinkate, jog jūsų mergaitė galėtų būti Katalikų bažnyčios nare?“

277 Ji atsakė: „Verčiau aš eisiu su ja į kapus“.

278 Pasakė: „Gėda jums“. Pasakė: „Jūs turėtumėte būti dėkinga, kad mergaitė išeis iš tos nesąmonės, į Katalikų bažnyčia“.

279 Atsakė: „Kas jei tai būtų jūsų mergaitė, ir ji ateitų į mano bažnyčia, ką jūs apie tai pasakytumėte?“

280 „O, - jis pasakė, - tai visai kas kita“.

281 Pasakė: „Ne, tai ne“. Jis žinojo, kad jis kažkur tai pabuvojo, kai jis paliko tą moterį ten. Jis žinojo, kad jis kažkur tai buvo. Ji pasakė: „Taigi, tos pačios durys yra atidarytos, pro kurias jūs galite įeiti“.

282 Suprantate, štai kelias. Nebūkite paveikti, jums nereikia būti taip paveiktam. Jeigu Dievas yra už jus, kas gali būti prieš jus? Teisingai! Bėda tame šiandien, kad vietoj stuburo jūs turite vištos krūtinkaulį. Stovėkite už Dievą ir už tiesą!

283 Ta pati Šventoji Dvasia, kuri nužengė anais laikais ant tų apaštalų, ir šiandien tebėra Savo Bažnyčioje tuose, kuriems Dievas Save apreiškė. „Ne nuo to, kuris trokšta ar kuris bėga, bet nuo pasigailinčio Dievo“. Tai Dievas, Savo išrinkimu, atveda žmones ir atveria jiems akis. Jūs niekada negalėtumėte To

pamatyti, jūs esate akli ir niekada negalėtumėte matyti, jeigu Dievas neatvertų jūsų supratimo. Biblijoje pasakyta, kad jūs esate akli ir negalite matyti. Nėra reikalo jums bandyti. Su visu išsilavinimu, išsimokslinimu, kurį jūs galite gauti, jūs tiesiog toliau vis labiau apankate.

²⁸⁴ Taigi, jūs, Kristaus Bažnyčia čia, „kalbate ten, kur kalba Biblija ir tylite ten, kur ji tyli“, o kaip apie kai ką iš Šito? Jūs nutylite apie Tai. Teisingai.

²⁸⁵ Suprantate, tam reikia dvasiškai apreikštos Tiesos. Tada Dievas nužengia, apreiškia Save ir patvirtina, kad Tai yra Tiesa. Amen! Jūs mylite Jį? Aš taip pat. Amen.

²⁸⁶ Gerai, visi jūs, metodistai, ar norėtumėte dabar paspausti ranką baptistams? Jūs, presbiterijonai?

²⁸⁷ „Taigi, - jūs sakote, - Broli Branhamai, ar jūs nebebendraujate su baptistais ir presbiterionais, kurie nesikrik- . . .?“

²⁸⁸ Ne, pone, aš to nedarau. Aš juos laikau savo broliais. Absoliučiai! Man nerūpi, jeigu jūs išvis nebūtumėte pakrikštytas, jei būtumėte pakrikštytas „Šarono Rožės, Slėnio Lelijos ir Ryto Žvaigždės“ vardu, tai nebūtų. . . tai būtų lygiai taip pat gerai, kaip ir „Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia“. Tiesiog trys titulai. Jis buvo Šarono Rožė. Ar Jis buvo? Slėnio Lelija, Ryto Žvaigždė, visu tuo. Žinoma, Jis buvo. Tik viena ar kita. Bet štai kas tai yra: teisingas būdas pagal Raštą yra Jėzaus Kristaus Vardu. Jei norite būdo pagal Raštą, tai būtent taip. Tai yra teisingas būdas.

²⁸⁹ Taigi, jeigu jūs esate pakrikštyti „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“ vardu, jaučiate, kad tai yra teisinga, amen. Jeigu tai yra geras atsakymas Dievui, švarios sąžinės atsakymas Dievui, amen. Pirmyn, suprantate.

²⁹⁰ Bet tai, kas liečia mane, iš mano pusės, jeigu jūs manęs paklaustumėte, sakytumėte: „Broli Branhamai, ar aš turėčiau iš naujo pasikrikštyti?“ Aš atsakyčiau: „Taip“, - iš savo pusės.

²⁹¹ Anađien čia atėjusi moteris pasakė: „Viešpats pašaukė mane būti pamokslininke“. Aš nepatikėjau tu, kaip ir tuo, kad—kad ji galėtų peršokti mėnulį. Ir ji. . .

²⁹² Aš pasakiau: „Na, tai labai gerai, sese“. Aš paklausiau: „Ar jūs ištekėjusi?“

- Taip.

- Turite du vaikus?

- Taip.

Aš paklausiau: „Kas yra . . . ? Ar jūsų vyras išgelbėtas?“

- Ne.

Aš paklausiau: „Ką jūs ketinate su juo daryti?“

- Ketinu jį palikti namuose.

293 Aš pasakiau: „Tai geriausias masalas, kokį tik turėjo šėtonas. Pirma, jūs esate graži moteris, ir jūs tiesiog pasišalinate iš čia į veiklos sferą, jūs būsite pastovus masalas ir taikinyš šėtonui. Ir jūsų vyras, namuose, jaunas vyras, ir jūs paliekatė jį su šiais dviem vaikais; jis pradės bėgioti su kita moterimi, ir šie vaikai vieną dieną turės kitą tėtį“. Aš tariau: „Pirmiausia, jeigu Dievas pašaukė moterį, Jis prieštarauja Savo Žodžiui“. Aš pasakiau: „Taigi, jeigu jūs norite, viskas gerai“. Aš pasakiau: „Taigi, išvalgumas, jūs sakote, kad Viešpats duoda jums išvalgumą. Ar jūs norite išeiti ant pakylės ir išbandyti tai?“

294 Ji atsakė: „Taip“. Ir matote, kas nutiko.

295 Suprantate, tai sukeltas entuziazmas. Tai turi sutikti su Žodžiu. Jeigu to nėra Žodyje, tuomet tai neteisinga. Man nesvarbu, kokios jūsų emocijos, tai nėra teisinga. Amen! Tai skamba gerai. Amen!

296 Gerai:

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Ateikite, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Jūs visi Šviesos šventieji, skelbkite,
Jėzus, pasaulio Šviesa;
Tuomet suskambės Dangaus varpai,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Ateikite ten, kur šviečia rasos . . .
Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa . . .

297 Dabar aš noriu, kad jūs visi atsisuktumėte ir paspaustumėte rankas, į keturias puses, visiems dabar, kol mes dainuojame šią dainą:

Mes vaikščiosime Šviesoje, nuostabioje
Šviesoje, (Amen!)
Ateikite, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviesk aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa . . .

298 Ar jūs mylite metodistus? Pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Baptistus? Presbiterionus? Katalikus? . . . O, ar jūs mylite juos visus? Pasakykite: „Amen“. [„Amen“.]

Mes vaikščiosime Šviesoje, nuostabioje . . .

Paspauskite rankas, kai mes eisime.

O, ateikite, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
 Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
 Jėzus, pasaulio Šviesa . . .

²⁹⁹ Prieš mums sudainuojant dainą išsiskirstymui . . . Taigi, tikriausiai, kad mes vėl susirinksime čia sekmadienį. Taigi, po to, aš sugrįšiu tik po Kalėdų. Suprantate, nes aš vyksiu į Mičiganą, iš Mičigano į Koloradą, iš Kolorado į Aidaho, iš Aidaho į Kaliforniją, ir mes sugrįšime. Ir galimas dalykas (aš noriu, kad jūs melstumėtės už mane), kad aš būsiu Vaterlo, Ajovoje, nuo sausio dvidešimt ketvirtos iki vasario antros. Suprantate, ta didžiulė arena ten, aš prieš kurį laiką gavau skambutį, ir turiu melstis nuo dabar iki sekmadienio. Suprantate, Vaterlo, Ajovoje, kur dabar jau greit.

³⁰⁰ Bet dabar, atminkite, klausykitės devintą valandą brolio laidos, šeštadienio rytą. Mes paskambinsime jam ir pranešime. Ir tai bus per VLRP, Nevilio kvartetas devintą valandą, šeštadienį ryte. Mes . . . Jei aš—aš neatsakysiu į juos, brolis Nevilas užbaigs klausimus. Ar jūs užbaigsite, broli Nevilai, sekmadienio rytą? [Brolis Nevilas juokiasi ir sako: „Didelis pavedimas!“—Red.] Na, žiūrėkite, jeigu pateksite į bėdą, aš atbėgsiu į pagalbą. Jis pasirūpins. Gerai.

³⁰¹ Gerai:

Tu paimki Jėzaus Vardą,
 Vaike sielvarto vargų;
 Jis suteiks tau džiaugsmą ir paguodą,
 O, pasiimk jį visur, kur tik tu eisi.

Brangus Vardas, O, koks mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
 Brangus Vardas, (Brangus Vardas!) O, koks
 mielas! (Koks mielas!)
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

³⁰² Jeigu jūs norite žinoti baptistą, kuris tiki šūkavimais, štai tokiais šūkavimais aš tikiu. Ta pagyvenusi motina tiesiog sėdėjo ten ir Dvasia nužengia ant jos. Ji ėmė šūkauti, ji negalėjo to sulaukyti, grįžo atgal ir apkabino savo dukrą. Man patinka tai matyti štai tokiu būdu. Amen. Tai tikri geri, senamadiški, nuoširdūs jausmai. O, tai bent, senas—senas, patyręs, subrendęs šventasis, pasiruošęs grįžti namo į Šlovę. Tiesiog laukia pakvietimo, suprantate tiesiog nuostabiai leidžia laiką.

Gerai, dabar brolis Nevilas, ką jis dar nori padaryti.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI HEBRAJAMS I DALIS LIT57-0925

(Questions and Answers on Hebrews Part I)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba trečiadienio vakarą, 1957 m. rugsėjo 25 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org